

Briterne trækker USA og Europa ind i en selvmorderisk atomar konfrontation med Rusland

Den 19. okt. 2022 (EIRNS) – I dag mødtes det samlede russiske nationale sikkerhedsråd for første gang siden maj. På nuværende tidspunkt er næsten ingen detaljer om deres drøftelser blevet offentliggjort.

I dag fortsatte NATO's militærøvelser "Steadfast Noon", samtidig med Ruslands parallelle militærmanøvrer – begge øvelser træner atomar krigsførelse mod den anden part.

Endnu mere ildevarslende er imidlertid, at den britiske forsvarsminister, Ben Wallace, i går ankom til Washington D.C. på et besøg, arrangeret i hast for at mødes med embedsmænd fra Biden-administrationen, herunder forsvarsminister Lloyd Austin og den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, under offentligt dække af at drøfte Ruslands anvendelse af droner (angiveligt leveret af Iran) på det ukrainske territorium.

Man må antage, at droner {ikke} er det vigtigste emne, der drøftes; det er atomkrig.

Storbritanniens minister for de væbnede styrker, James Heappey, ville kun sige til Sky News, at Wallaces drøftelser i Washington "var særligt alvorlige", og at "det er virkelig ufatteligt, at vi befinder os i en tid, hvor denne form for samtaler er påkrævede". Udenrigsminister James Cleverly understregede situationens "presserende karakter", og sagde at samtalerne på højt niveau ikke kunne gennemføres telefonisk. Da pressen spurgte Cleverly, om det uplanlagte besøg var for at drøfte atomtruslen, afviste han spørgsmålet: "Det vi gør er at drøfte en lang række spørgsmål om, hvordan vi kan bistå

ukrainerne med at forsvare sig selv.”

Hvordan fortolker Rusland alt dette? Topdiplomat Konstantin Vorontsov fortalte i går FN's Generalforsamlings Første Komité, at Kiev offentligt havde erklæret, at de ville “forsøge at erhverve atomvåben”, og at de også havde fremsat “erklæringer om behovet for forebyggende atomangreb fra NATO-landenes side rettet mod Rusland”. Dette, fastslog Vorontsov, “er både uacceptabelt og kategorisk utilladeligt”.

Husk på, at det var Storbritanniens daværende premierminister, Boris Johnson, der i april sidste år rejste til Kiev for at mødes med Ukraines præsident, Volodymyr Zelenskij, og beordrede ham til at trække stikket ud af enhver mulig forhandlingsløsning mellem Ukraine og Rusland, som på det tidspunkt var umiddelbart forestående.

Husk på, at det var den samme Boris Johnson, der drog til Sverige og Finland i maj, {forinden} NATO tog spørgsmålet om deres optagelse i alliancen op, for at underskrive bilaterale gensidige militære forsvarspakker med begge lande, hvilket de facto satte dem under NATO's artikel 5-paraply.

Husk på, at det har været britiske tænketanke som RUSI, der har argumenteret for, at en “Krim-missilkrise” ville være den bedste måde at få Rusland til at kapitulere på, og medier som {The Economist}, der har insisteret på at spille et atomart konfrontationsspil med Putin for at få det russiske “problem” af vejen, inden de retter deres opmærksomhed mod den større “trussel” fra Kina.

Husk på, at det var kong Charles – som den gode malthusianer han er – der, da han endnu var en simpel prins, krævede, at der skulle træffes “krigslignende foranstaltninger” for at afindustrialisere og affolke hele planeten, hvilket eftertrykkeligt inkluderede USA.

Og frem for alt må man aldrig glemme, at det er det i City of London centrerede finanssystem, sprængfyldt med 2 billiarder

dollars i ubetalelige derivater og andre spekulative aktiver, der kræver Vestens fulde økonomiske "afkobling" fra Kina, Rusland og Indien. Denne politik fører allerede nu til en tilsigtet fysisk-økonomisk dræning af det europæiske fastland, og USA følger umiddelbart efter.

Scott Ritter, den åbenmundede tidligere FN-våbeninspektør og militære ekspert, ramte hovedet på sømmet i et interview, som Cynthia Pooler gennemførte med ham og LaRouche-kandidaten til Senatet fra New York, Diane Sare, som indtil videre er blevet holdt udenfor den planlagte debat den 30. oktober mellem de to andre kandidater til Senatet fra New York:

"Det eneste emne, som hun (Sare) rejste for at komme på denne liste (stemmesedlen), det eneste emne, som motiverede 66.000 New Yorkere til at skrive under på en vælgererklæring, var faren for atomkrig", insisterede Ritter. "Og her står vi i dag på randen af en atomkonflikt... Lige nu afholdes der en NATO-øvelse med atomvåben, hvor man bogstaveligt talt øver sig i at nedkaste bomber over Rusland. Nu har Rusland reageret med sin egen atomvåbenøvelse, hvor man bogstaveligt talt øver sig i at kaste bomber mod NATO. Forskellen her er, at Rusland ikke har en doktrin om forebyggende foranstaltninger; det har USA... Det er bydende nødvendigt, at vi får folk som Diane placeret i ledende embeder, hvor de kan bringe dette anliggende frem i lyset."

Ritter henvendte sig direkte til Sare: "Jeg vil sige dig følgende: Jeg støtter din tilstedeværelse på (debat)scenen. Jeg støtter dit budskab. Jeg støtter det faktum, at du alene synes at forstå, hvad der er vigtigt for denne verden, og det er at have en fremtid for vores børn, for vores børnebørn og deres børn og de generationer der følger efter, i den fremtid, som alle vil blive nægtet, hvis vi får en atomkonflikt." <https://www.youtube.com/watch?v=oHaMP9HVK9I>

Foto: Pexels, CC0

Pressemeddelelse: Valgplakater systematisk fjernet af ukendte gerningsmænd

Mandag den 17. oktober indgav Tom Gillesberg, kandidat uden for partierne i Københavns Storkreds, en anmeldelse til Københavns Politi, da en meget stor del af hans opsatte valgplakater var blevet fjernet af ukendte gerningsmænd. Det drejer sig om mindst 143 plakater der var ophængt i København, bl.a. foran Christiansborg, på Holmens Bro, Højbro bro, Knippels Bro, Christmas Møllers Plads, KUA Parkering, Rundkørsel ved Tom Kristensens Vej, Rundkørsel ved DR Byen og Metro st. ved Fields.

Tom Gillesberg, som har stillet op ved fire tidligere Folketingsvalg, er "rystet, men ikke overrasket over, at disse udemokratiske metoder er taget i brug i den danske valgkamp". "Det er tydeligt, at der er nogle, der ikke ønsker at vælgerne skal se og høre om mit kandidatur. De mener nok, at det er en frækhed, at jeg med udsagnet "Stop NATOs krige" stiller spørgsmål ved den danske og vestlige militære støtte til fortsat krig i Ukraine. Jeg foreslår i stedet at man presser på for en fredsaftale, som kan bane vejen for samarbejde med bl.a. Rusland og Kina, så vi kan skabe fred gennem udvikling i stedet for at lægge endnu et land i ruiner, som det er sket i Afghanistan, Irak, Libyen og Syrien.

Når statsminister Mette Fredriksen, med opbakning fra andre ledende partier i Folketinget, kan annoncere et nationalt kompromis, hvor man beslutter at øge de danske militærudgifter

med 12 milliarder kr. om året, for at vi kan mobilisere til kamp mod Rusland, uden at der er nogen form for offentlig debat eller diskussion, så har man ikke brug for kritiske røster som mig. Man har ikke lyst til en diskussion om, hvad de økonomiske og sociale konsekvenser af den kæmpeudskrivning vil blive, og man har ikke lyst til at diskutere, om det nu også er rigtigt, at den nuværende energi- og inflationskrise skyldes Rusland, som Mette Fredriksen hævder det, eller er resultatet af politiske beslutninger, som den danske regering har været med i.

Man ønsker heller ikke, at der bliver sat spørgsmålstegn ved fortællingen om, at krigen i Ukraine skyldes "Ruslands uprovokerede aggression imod Ukraine", på trods af, at den har sine rødder i et vestligt orkestreret statskup i Ukraine i 2014, der forårsagede de efterfølgende oprørstendenser på Krim og i delstaterne Donetsk og Luhansk, og 8 års militære kampe i Ukraine. Man ønsker heller ikke en diskussion om, at den fortsatte vestlige optrapning over for Rusland i Ukraine har skabt en situation, hvor sikkerhedspolitiske eksperter vurderer, at faren for atomkrig tilmed er større, end den var ved Cubamissilkrisen for 60 år siden."

Læs min udtalelse: Folketingskandidat Tom Gillesberg: Tør du stille kritiske spørgsmål? Eller holder du mund og mister både velfærd og risikerer atomkrig?

Læs også en erklæring jeg har underskrevet, som er en invitation til en kommende videokonference: For verdensfred STOP FAREN FOR ATOMKRIG. Andet seminar for nuværende og tidligere folkevalgte politikere i verden. Torsdag den 27. oktober kl. 16

"Jeg havde allerede, da jeg valgte at stille op til valget en frygt for, at de danske medier allerede var blevet så kontrollerede og ensrettede i deres opbakning til den officielle fortælling til støtte for NATO, at enhver dækning af min kampagne var udelukket. Jeg valgte alligevel at stille

i håbet om, at Danmark endnu ikke er forfaldet til blot at være endnu en bananrepublik, der blindt parerer ordre fra London og Washington.”

”Med hensyn til hvem der står bag nedtagningen af mine valgplakater, så har jeg ikke nogen beviser for, hvem der står bag, hverken regeringen eller andre der måtte være interesseret i, at jeg bliver tiet ihjel”.

Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet, stiller op som kandidat uden for partierne i Københavns Storkreds ved folketingsvalget den 1. november 2022, som han har gjort det ved folketingsvalgene fra 2007 og fremefter. Han har tidligere fået et begrænset antal stemmer men stor opmærksomhed på grund af sine berømte plakater, der har sat de store spørgsmål på dagsordenen som ”Efter finanskrakket – magnettog over Kattegat” i 2007, ”Glass/Steagall eller kaos” i 2011, ”Win-win med BRIKS – ikke kollaps og krig” i 2015 og ”Helium-3 fra Månen til ubegrænset fusionsenergi på Jorden” i 2019.

USA's tidligere ambassadør i Sovjetunionen, John Matlock, insisterer på, at USA skal presse på for at få en våbenhvile i Ukraine

Den 17. okt. 2022 (EIRNS) – ”Den eneste praktiske mulighed for at stoppe de nuværende kampe [i Ukraine] ville være at opnå enighed om en våbenhvile”, skriver USA's tidligere ambassadør i Sovjetunionen, Jack Matlock, i dag i {Responsible

Statecraft}. "Som den væsentligste våbenleverandør til Ukraine bør USA tilskynde ukrainerne til at indvillige i en våbenhvile. Som initiativtager af de mest restriktive sanktioner mod Rusland, bør USA anvende sin indflydelse på at tilskynde Rusland til at indgå i oprigtige forhandlinger under en våbenhvile."

Matlock siger, at forhandlingerne både skal være private og involvere en genoplivning af det amerikansk-russiske diplomati, som er blevet vanskeliggjort af udvisningerne af diplomater fra begge nationer.

Matlocks forslag udspringer fra hans vurdering af, at vi må forkaste ræsonnementet om, at Ukraine ved bedst, både fordi de ukrainske ledere ikke véd, hvad der er bedst for det amerikanske folk, samt fordi "under krigens stress er [de] ikke nødvendigvis de bedste til at bedømme deres egne ultimative sikkerhedsinteresser."

Eksempelvis, i forhold til emnet "om USA bør støtte det ukrainske mål om at genoprette kontrollen over alt det territorium, som det blev tildelt, da Sovjetunionen brød op", ræsonnerer Matlock, at "hvis forfølgelsen af dette mål fremskynder den gradvise ødelæggelse af Ukraine, er det naturligtvis ikke i Ukraines interesse." (<https://responsiblestatecraft.org/2022/10/17/on-ukraine-the-u-s-is-on-the-hook-to-find-a-way-out/>)

Jack F. Matlock Jr.

Four recent events have put the war in Ukraine on a distinctly more dangerous course.

– The Russian annexation of four additional Ukrainian provinces blocks compromise solutions that were feasible earlier.

– The disabling attacks on both North Stream pipelines make it impossible in the near term to restore Russia as the principal energy supplier to Germany, even if the war in Ukraine should

be miraculously ended.

- The Ukrainian attack on the bridge to Crimea gave Russia a pretext to escalate attacks on Ukrainian civilian targets.
- The Russian retaliatory attacks on civilian targets are certain to do more damage to Ukraine than Ukraine can do to Russia.

The leaders of both Russia and Ukraine have set impossible goals. In fact, not a single participant in the war in Ukraine has espoused a goal that can restore peace in the area. Russia's recent incorporation of four Ukrainian provinces into the Russian Federation will not be accepted by Russia's neighbors or by most European powers.

Given the passions aroused by the war and its atrocities, Ukraine, even with NATO support, cannot create a stable, functioning state within all the borders it inherited in 1991. If Ukraine tries to regain these territories by force and is encouraged and empowered by the U.S. and NATO to do so, Russia (and not just President Putin) will very likely demolish Ukraine in retaliation. Reality trumps illusion whenever the two conflict.

And if war should stop with the destruction of Ukraine – Kyiv and Lviv leveled as Grozny once was – that would assume that escalation does not involve the use of nuclear weapons. If the Russian leader feels convinced that the U.S. and “Western” goal is to take him out, what is to prevent him taking out others as he goes?

What Went Wrong

It did not have to happen. When the Cold War ended (by negotiation, not by victory) and the USSR fragmented into 15 separate countries (because of pressures from the inside, not from without), Europe was suddenly whole and free, the goal of U.S. and NATO policy during the Cold War. If the future

stability and prosperity of Europe were to be ensured, the principal task was to build a security system covering all the countries of Europe.

But a succession of American presidents, from Clinton to Trump, chose instead to enlarge NATO, to trash arms control treaties that ended the Cold War, and to enlist former Soviet republics in a military alliance that excluded Russia. Benjamin Abelow summarized the portentous events in his insightful *How the West Brought War to Ukraine*.

The war might have been prevented – probably would have been prevented – if Ukraine had been willing to abide by the Minsk agreement, recognize the Donbas as an autonomous entity within Ukraine, avoid NATO military advisors, and pledge not to enter NATO. Nevertheless, what was possible even as late as January 2022 may not be possible now. The Russian annexation of additional territory raises the stakes. But the longer the war continues the harder it is going to be to avoid the utter destruction of Ukraine.

America's Security

We Americans can only admire the valiant resistance Ukrainians have mounted to the Russian invasion and should be proud that we have been able to support their defense. Everything possible should be done to make sure that Ukraine survives as an independent state. But that does not mean that Ukraine has to recover all the territory it inherited in 1991. In fact, given all the passions aroused by the war and what preceded it (the violent change of government in 2014 that many Russians considered a coup d'état organized by the United States), the population in some areas is likely to resist a return to Kyiv's control.

Some will argue that the United States has a moral obligation to support whatever the Ukrainian leaders demand since "they know best." No, they do not know best what is in the security

interests of the American people, and that should be the primary concern of any American government. They also, under the stress of war, may not be the best judges of their own ultimate security interests.

I was ambassador to the Soviet Union in 1990 when the Lithuanians declared their independence from the Soviet Union. The United States had never recognized the annexation of Lithuania, Latvia, and Estonia by the Soviet Union, so the Lithuanians requested immediate U.S. recognition of their independence. I had total sympathy with the Lithuanian aspirations but had to explain that it would be a mistake to do so until Lithuania was in fact free. Why? Because, in 1990, U.S. recognition would almost certainly have precipitated a Soviet crack-down which the U.S. could not counter without risking nuclear war.

The Lithuanians, along with their Baltic neighbors, kept their demands for independence peaceful. The U.S. privately kept pressure on the Soviet Government to refrain from using force, and the USSR State Council recognized the independence of Lithuania and its two neighboring countries in September 1991, freeing them legally before the rest of the Soviet Union broke up.

The issue with Ukraine and Russia of course is not recognition of independence but whether the U.S. should support the Ukrainian goal to restore its control over all the territory it received when the Soviet Union broke up. If pursuit of that goal precipitates the progressive destruction of Ukraine, it is obviously not in Ukraine's interest.

Effect on the World

The fighting in Ukraine continues and intensifies while the world is still struggling with the covid-19 pandemic and remains vulnerable to mutations and new pathogens, while global warming is producing ever more destructive effects.

Meanwhile, migrations caused by famine, flood, war, and misgovernment are overwhelming the capacity of even the richest countries to absorb the afflicted. And to all of that one must add the threat of Armageddon, a nuclear holocaust – something no rational leader would risk. But rationality cannot be assumed in either domestic or international politics today.

Europe's position will be severely tested during the upcoming winter as the result of drastically curtailed trade with Russia, particularly when it comes to energy. Increasingly, European publics are likely to blame the United States for policies that fuel inflation and bring on economic recession, especially as their currencies weaken against the dollar. The U.S. sanctions on Russia will be seen by many as self-serving attempts to dominate Western Europe.

A new iron curtain is now being imposed on Russia – this time by Western policy – even as the United States announces more measures to confront and “contain” an assertive China. This will result, inevitably, in more cooperation between Russia and China. Also, the increasing use of economic sanctions to achieve political purposes will encounter push-back with a greater volume of international trade conducted in national currencies other than the U.S. dollar.

As Europe is weakened and more countries suffer from U.S. sanctions, coalitions to resist U.S. dominance will flourish. Geopolitical competition will take precedence over action to deal with common problems, even as international conflict intensifies them.

What all the parties to the conflict in Ukraine seem to have forgotten is that the future of mankind will not be determined by where international borders are drawn – these have never been static in history and doubtless will continue to change from time to time. The future of mankind will be determined by whether nations learn to settle their differences

peacefully.

Is There a Way to Stop the War?

There may not be, given the passions aroused by the conflict. Both Ukraine and Russia have lost enough blood that their populations are likely to oppose any effort to give the other side any portion of what it wants. Their presidents hate each other and see any concession as a personal defeat. But the more the war continues, the more Ukrainian lives will be lost, property destroyed, and the probability of a wider conflict increased.

The only practical way to stop the actual fighting would be to agree on a ceasefire. This is difficult for the Ukrainians since they are liberating some of the occupied territories, but the reality is that if the war continues Russia is capable of damaging Ukraine more than Ukraine can damage Russia without risking a wider war.

As principal arms supplier to Ukraine, the U.S. should encourage the Ukrainians to agree to a ceasefire. As the sponsor of the most punitive sanctions on Russia, the U.S. should use its leverage to induce Russia to agree to genuine negotiations during a ceasefire.

Negotiations must be conducted in private to be successful, which would require a revival of U.S.-Russia diplomacy. Over the past few years, tit-for-tat expulsions have reduced both countries to skeleton diplomatic staffs. Nevertheless, if there is a will to talk and negotiate, ways can be found. So far, it is the will that seems to be lacking.

At present, none of the relevant parties to the conflict in Ukraine seem to be willing to stop fighting and enter into genuine negotiations to bring peace in Ukraine. Until this changes, the fighting stops, and serious negotiations get underway, the world is headed for an outcome where we all are losers.

Hvor længe vil Europa – og USA – fortsætte med at følge Londons selvmordspolitik?

Den 16. okt. 2022 (EIRNS) – I løbet af det forgangne årti er det lykkedes en kombination af britisk geopolitik og efterretningsnetværk at nedlægge fire ud af seks eksisterende eller planlagte russiske gasrørledninger, som i dag kunne eksportere over 260 milliarder kubikmeter naturgas årligt til Europa. I stedet strømmer der nu mindre end 55 mia. m³, og det er hovedsageligt gennem TurkStream-rørledningen. Ruslands og Tyrkiets præsidenter mødtes i sidste uge og meddelte, at de havde til hensigt at bygge endnu en TurkStream-rørledning, der kan pumpe over 60 mia. m³ om året, hvilket vil fordoble den nuværende eksportkapacitet til Europa. Men vil Europa samarbejde om denne foranstaltning?

Europa står i øjeblikket over for en vinter med kulde og sult, mens priserne på den knappe energi fordobles eller tredobles for øjnene af folk, alt sammen som følge af den fra London ledede politik for finansiel spekulation, sanktioner og grøn middelalder. Folk i land efter land demonstrerer nu på gaderne i protest mod dette vanvid. Vil Europa omsider afstå fra at følge Londons afindustrialiserings- og selvmordspolitik?

Mon amerikanerne omsider vil sætte en stopper for det psykotiske atomare krigsspil, som et London-ledet Washington og NATO insisterer på at fremprovokere med Rusland og Kina? Vil vi imødekomme opfordringen til en ny international sikkerhedsarkitektur, som Sun Yeli, den kinesiske talsmand for Kinas Kommunistiske Partis (KKP) 20. nationale kongres, der nu er i gang, i dag fremsatte: "Vi har aldrig troet på den

så kaldte "Thukydid-fælde", og er imod logikken om at et stærkt land er tvunget til at efterstræbe overherredømme... Vi mener, at befolkningerne i Kina og USA har visdommen, mulighederne og evnerne til at finde en sådan måde at omgås hinanden på."

På Schiller Instituttets konference, "Build the New Paradigm, Defeat Green Fascism", den 15. oktober, formulerede Helga Zepp-LaRouche opgavens fokus for de overvejende unge deltagere på følgende måde:

"Vi er nu nået til det punkt, som [Lyndon] LaRouche forudsagde i 1971. En fortsættelse på den pengepolitiske vej fører nødvendigvis til en ny depression, en ny fascisme og en ny verdenskrig, medmindre man etablerer en helt anden økonomisk verdensorden. Flertallet af verdens befolkninger er i gang med netop dette."

Hun understregede, at vi er oppe imod "et internationalt oligarki, som har drevet denne civilisation til randen af atomar udslettelse", men at "vi befinder os i den tidlige fase af en verdensrevolution, hvor den største del af verdens befolkning allerede er i gang med at opbygge et fuldstændigt nyt økonomisk system. Stadig større dele af befolkningen i Europa og USA gør oprør mod det bestående etablisements politik, som nedbryder det materielle eksistensgrundlag for de fleste mennesker."

Zepp-LaRouche understregede: "Jeg tror, at én ting er indlysende: Hvis vi kan trække menneskeheden tilbage fra randen af afgrunden til termonuklear krig, vil det være de modige aktiviteter fra den internationale LaRouche-ungdomsbevægelse, som vi er ved at opbygge, der vil indtage en vigtig rolle... Så lad os skabe en international bevægelse af verdensborgere, hvor I, de unge fra hele verden, går i spidsen for at være ambassadører for denne vision om en verden, som vil være oprigtigt medmenneskelig."

Den tavse march mod et atomart ragnarok er afbrudt

Den 13. okt. 2022 (EIRNS) – Som i en sommerstorm er den ubarmhjertige, undertrykkende spænding af en tavs march mod atomkrig blevet afbrudt. To ungdomsledere fra LaRouche-bevægelsen nægtede at flirte med atomkrig, og insisterede på at den demokratiske kongreskvinde Alexandra Ocasio-Cortez (AOC) fra NYC skulle indse den skræmmende virkelighed af hendes handlinger. Videoen af Kynan Thistlethwaite og José Vega, der konfronterede hende på et borgermøde i New York City angående hendes moralske fallit, hendes omfavnelser af krigspartiet, er eksploderet i offentligheden. I løbet af de første 24 timer var der 5,5 millioner visninger, og videoen er blevet spredt på Fox News, RT, {New York Post} og et væld af andre steder.

Link til videoen her:
<https://twitter.com/i/status/1580364662419312641>

Forhenværende kongresmedlem Tulsi Gabbard, som netop havde forladt Det Demokratiske Parti og kritiseret det for at have omdannet sig til krigspartiet, optrådte i Fox' Jesse Waters show og opfordrede alle til at være "opmærksomme på, hvad disse to unge mænd ytrede... En af grundene til at jeg forlod Det Demokratiske Parti i dag er, at det har udviklet sig til krigshøgenes parti. Vi står bogstaveligt talt på randen af en atomkatastrofe. Man hører disse unge mænd erklære, at "alt andet er ligegyldigt, hvis vi alle bliver tilintetgjort i en atomkrig". "Tucker Carlson fulgte det op i Fox' næste udsendelse med gentagne henvisninger til interventionen mod AOC og sagde om Thistlethwaite og Vega, at "de er ægte progressive" – i modsætning til den bedrageriske og "neokonservative" AOC.

Det berygtede ukrainske "Center for Countering Disinformation" – hvis sortliste forsøgte at lukke Schiller Instituttets platforme – havde blot to dage tidligere ladet deres mareridt komme frem: At 50 % af republikanerne i USA nu var af den overbevisning, at USA havde sendt for mange våben af sted til Ukraine og var gået for vidt. Selv om det kun var en slags forvildet opfattelse fra CCD's side, er det et udtryk for de ikke-lineære processer, der er i bevægelse i USA og i verden. Som man siger, hvis selv Greta Thunberg, det grønne ikon, indrømmede, at de tyske atomkraftværker bør holdes åbne, kan foråret så være langt væk?

I denne tone, den asiatisk-centrerede organisation, Conference on Interaction and Confidence-Building Measures in Asia (CICA), blev oprettet i Astana, Kasakhstan, efter 31 års virke som en lejlighedsvis diskussionsgruppe. Indien, Kina og Rusland står i spidsen for en liste af 28 lande med Asien som centrum...

En klar trompet har lydt. En ny generation af LaRouche-aktivister mødes på lørdag, sponsoreret af Schiller Instituttet. Der bliver ikke gjort ophold midt i forløbet. (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/october_15_2022_conference_inperson)

Den, som guderne ville ødelægge, sendte de først til Harvard for at studere

økonomi

Den 12. oktober 2022 (EIRNS) – I betragtning af at menneskeheden står på randen af en mulig tredje verdenskrig med atomvåben – og at dette faktum nu er bredt anerkendt i alle kyndige kredse internationalt – er enhver person nu, om man vil det eller ej, en verdensborger, et medlem af den fælles menneskehed først og fremmest og før alle andre nationale eller lokale overvejelser. Det eneste spørgsmål er, om vi nu vil handle på dette grundlag, som Friedrich Schiller krævede, og reagere som både verdensborger og patriot?

Dette var Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouches vurdering og marchordre i dag, efter at hun havde gennemgået den strategiske situation, herunder den eksplosive dækning af det tidligere amerikanske kongresmedlem Tulsi Gabbards (D-HI) bemærkninger, som i går meddelte, at hun træder ud af Det Demokratiske Parti. Gabbard udtalte i går til værten på et socialt medie Joe Rogan, at "folk skal vide, at vores ledere har skubbet os til randen af en atomkrig". I et interview, hvor der allerede er over 2 millioner visninger, <https://www.youtube.com/watch?v=rAfwpfUBw1M> beskrev Gabbard rammende dette som det farligste tidspunkt i historien, hvor en atomkrig kan bryde ud om en uge, måske en måned.

Tidligere præsident Donald Trump udtalte sig også den 9. oktober (bedre sent end aldrig, kommenterede Zepp-LaRouche) om faren for atomkrig og opfordrede USA til at sætte sig ved forhandlingsbordet med Rusland. Seks måneder tidligere, den 27. april, havde oberst Richard Black (pensioneret) foretaget et interview til {EIR} og Schiller Instituttet, hvor han understregede den umiddelbare fare for atomkrig, <https://schillerinstitute.com/blog/2022/04/26/video-col-richard-black-u-s-leading-world-to-nuclear-war/> i en video, som nu har langt over 2 millioner visninger (herunder med tyske, franske, italienske, spanske og portugisiske

undertekster).

Alle dele af samfundet rundt om i verden må mobiliseres for at stoppe denne overhængende fare, erklærede Zepp-LaRouche, men dette vil udelukkende lykkes, hvis de underliggende årsager til krigen – det systemiske sammenbrud i hele det transatlantiske finanssystem – bliver håndteret og korrigeret. Delvise mobiliseringer med halve løsninger, der ikke tager fat på den grundlæggende årsag, vil mislykkes, advarede hun.

Tænk på den ildevarslende finanskrisen, der har spredt sig yderligere fra Storbritannien i de seneste uger, hvor Bank of England i går udsendte en offentlig advarsel om, at "dysfunktion på dette marked og udsigten til en selvforstærkende 'brandudsalgs'-dynamik udgør en væsentlig risiko for den finansielle stabilitet i Storbritannien".

Skiftende politikker med at træde speederen i bund på den pengepolitiske udstedelse (QE, eller kvantitativ lempelse), efterfulgt af at træde på bremsen (QT, eller kvantitativ stramning), efterfulgt af at gøre begge dele på samme tid, har kun forværret situationen og skabt {både} hyperinflation og fysisk-økonomisk kollaps, uden nogen mulig løsning inden for rammerne af den nuværende systemisk fejlbehæftede orden.

Det samme politiske vanvid forfølges aggressivt i USA af den amerikanske centralbank med tilsvarende resultater. Og som om de ville fejre og fremhæve deres inkompetence, fik den tidligere centralbankchef "Helikopter" Ben Bernanke – den samme Bernanke, der blev berygtet for at opfordre til at kaste penge ud fra helikoptere, om nødvendigt, for at redde det svigtende system – netop tildelt Nobelprisen i økonomi i 2022!

Man kan faktisk med rette fastslå, at hvem guderne vil ødelægge, sender de først til Harvard for at studere økonomi.

Løsningen er heldigvis umiddelbart til stede. En ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur er det konkrete udtryk for denne ene menneskeheds fælles interesse,

et nyt paradigme, der erstatter det bankerotte, spekulative, neoliberale system med centrum i City of London og Wall Street med et hamiltonisk kreditsystem, hvis formål er at fremme avancerede teknologiske udviklingsprojekter i alle klodens fjerneste afkroge, sådan som Lyndon LaRouche beskrev det i detaljer i løbet af det sidste halve århundrede.

For at drøfte sådanne emner afholder Schiller Instituttet en international konference lørdag den 15. oktober med titlen: "Build the New Paradigm, Defeat Green Fascism" (opbyg det nye paradigme, besejr den grønne fascisme). Tilmeld dig på https://schillerinstitute.nationbuilder.com/october_15_2022_conference_inperson

Schiller Instituttet glædes ligeledes over at kunne meddele, at det vil afholde et stort internationalt arrangement i Mexicos kongres i Mexico City, "Andet seminar for nuværende og tidligere valgte embedsmænd i verden" om emnet: "Stop faren for en atomkrig". Det vil blive afholdt den 27. oktober fra kl. 10.00-13.00 (EDT) med international deltagelse via Zoom og med simultantolkning på flere sprog (se invitationen nedenfor).

Foto: Veronika Valdova, Pexels

**The Economist tilstår:
Suveræniteten og udvikling er
fjender af den "liberale**

verdensorden”

Den 11. oktober 2022 (EIRNS) – Overlad det til tidsskriftet “The Economist”, talerør for City of London og det britiske Udenrigsministerium, at være så forblændet arrogant, selv mens oprøret eksploderer verden over imod alle aspekter af deres uddøende imperiale orden, at offentliggøre en omfattende specialrapport, der kræver, at Kina skal behandles som hele menneskehedens fjende, fordi det er fortalere for en tilbagevenden til en verdensorden, hvor suveræne nationer samarbejder om at udvikle deres befolkninger i fred med hinanden.

Tag ikke EIR’s ord for dette. Patrioter i nationer rundt om i verden bør selv læse denne specialrapport med titlen: “En Ny Orden”. Den fordømmer Kina, fordi dets “embedsmænd udtrykker foragt for USA’s og dets allieredes interventioner i Irak, Afghanistan og Libyen. De er især afvisende over for påstande om, at disse udgjorde et “ansvar for at beskytte”.

Det hævdes også, at Kinas lån til projekter langs Bælte- og Vej-Initiativet truer den “liberale verdensorden”, fordi de ikke indeholder betingelser, muliggør regimeskift eller finansierer horder af miljøforkæmpere, såkaldte “menneskerettigheds-”, arbejdstager- og andre aktivister, der indsættes på vegne af det selvsamme “ansvar for at beskytte”. Economist udpeger også Rusland for “skamløs trodsighed”, men hævder, at Kinas “mere underfundige” modstand er “mere forstyrrende” og dermed den næste, som skal konfronteres. <https://www.economist.com/special-reports>

Med dette i tankerne, vurder nu krigssituationen i Europa. I dag indkaldte G7-gruppen til et virtuelt møde for at lytte til den ukrainske præsident Zelenskys anmodninger om flere våben, især luftforsvarssystemer. G7 udstedte efterfølgende en 13-punkts erklæring, hvori de lovede, at der hverken nu eller i fremtiden vil ske nogen ændring i politikken om at forsyne

Ukraine med alle de våben, penge og vejledning, der er påkrævet for at føre krig mod Rusland, indtil denne nation er tilintetgjort.

Som sædvanlig var der ingen anerkendelse af Ruslands sikkerhedsbekymringer, eller af de skridt som gennem årtier har ført til krigen, eller af den ekstreme fare for en generel krig, endog atomkrig, som følge af NATO's uophørlige udvidelse mod øst. Der var ingen antydning af, at der kunne tilstræbes grundlag for forhandlinger – udelukkende trusler mod Rusland og Hviderusland, anklager om at Rusland er den eneste part, der er involveret i "uansvarlig atomar retorik", og løfter om at "enhver brug af kemiske, biologiske eller atomvåben fra Ruslands side vil blive mødt med alvorlige konsekvenser", uden yderligere uddybning.

G7-erklæringen kræver, at Rusland "øjeblikkeligt, fuldstændigt og betingelsesløst trækker samtlige sine tropper og sit militære udstyr tilbage fra Ukraine", og forsikrer at indtil Rusland kapitulerer, vil denne gruppe – USA, Storbritannien, Canada, Frankrig, Tyskland, Italien og Japan – "fortsætte med at yde finansiel, humanitær, militær, diplomatisk og juridisk støtte og vil standhaftigt støtte Ukraine, så længe det er nødvendigt."

Da denne erklæring blev udsendt, fortalte NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, på en pressekonference, hvor han gav en forsmag på dagsordenen for det to-dages NATO-forsvarsministermøde, der begynder onsdag i hovedkvarteret i Bruxelles, at NATO "vil optrappe og opretholde vores støtte til Ukraine... Vores budskab er klart. NATO står sammen med Ukraine. Så længe som det er nødvendigt." Ukraines forsvarsminister, Oleksij Reznikov, vil deltage på NATO's første mødedag, både for den amerikansk ledede kontaktgruppe for Ukraine og til en middag med NATO-ministrene, oplyste han.

Som svar på et spørgsmål pralede Stoltenberg: "Vi må huske på, at NATO's allierede har ydet støtte til Ukraine siden 2014,

herunder uddannet titusindvis af ukrainske officerer, soldater, som nu udfylder en nøglerolle i forsvaret overfor den russiske aggression mod Ukraine.”

Det er foruroligende, at NATO's atomare planlægningsgruppe mødes på andendagen af ministermødet, og NATO's årlige atomøvelse, "Steadfast Noon", indledes i næste uge. Ganske vist afholdes disse øvelser hvert år, men at fortsætte med såkaldt "rutinemæssig" træningsøvelse med kernevåben på et tidspunkt med NATO og Rusland på randen af en direkte konflikt udgør i sig selv en farlig provokation.

Krisen er ved at nå et vendepunkt, hvor flere stemmer fra oppositionen vinder gehør i mange lande rundt om i verden. Tag tirsdagens nyheder fra USA: fire uger før midtvejsvalget meddelte den tidligere demokratiske præsidentkandidat Tulsi Gabbard, at hun forlader det demokratiske parti, "først og fremmest" fordi partiets krigsførende ledelse "trækker os tættere på en atomkrig". Gabbard opfordrede desuden andre "fornuftige, uafhængigt tænkende demokrater" til at forlade partiet sammen med hende.

Hvad hun nu vil gøre, ved vi ikke. Men vi ved, hvad der skal gøres. Deltag sammen med os på lørdag på Schiller Instituttets konference rettet mod unge mennesker og find ud af mere! https://schillerinstitute.nationbuilder.com/october_15_2022_conference_inperson

Foto: Алесь Усцінаў, Pexels CC0

Folketingskandidat

Tom

Gillesberg: Tør du stille kritiske spørgsmål? Eller holder du mund og mister både velfærd og risikerer atomkrig?

København den 8. oktober, 2022

Folketingskandidat Tom Gillesberg stiller op udenfor partierne i Københavns storkreds.

Er det Ruslands skyld, at Europa befinder sig midt i en energikrise, der truer familier med at måtte flytte fra hus og hjem?

Er det Ruslands skyld, at vi har en buldrende inflation, der ikke er set højere i 40 år, og som gør at det er svært for mange at få husholdningsbudgettet til at hænge sammen?

Er det udelukkende Ruslands skyld, at der er krig i Ukraine, som truer med at udvikle sig til en atomkrig?

Er det tilladt, at stille den slags spørgsmål, eller bliver man stemplet som landsforræder eller konspirationsfanatiker, hvis man forsøger at tænke selv i stedet for blot at gentage efterretningsapparatets, mediernes og etablisementets fortælling om, at det er Ruslands og Putin skyld det hele?

Skaber det fred og økonomisk sikkerhed, hvis vi bruger 20 milliarder eller mere om året her i Danmark på at mobilisere for at føre krig imod Rusland?

Kan velfærdsstaten så overhovedet overleve?

Kunne det tænkes, at de kriser vi står med, ikke skyldes

Rusland, Kina eller andre lignende fjendebilleder, men er resultatet af Vestens egen politik og beslutninger gennem mange år?

Er det så måske muligt at løse alle disse problemer, hvis vi finder ud af, hvad vi har gjort galt, og lægger politikken om, i stedet for at finde en syndebuk vi kan gøre ansvarlig for det hele?

Er der egentlig nogen, der har gjort dette, og som er kommet frem til den nye politik, som vi må iværksætte, der vil gøre det muligt, at vi kan leve gode spændende liv, uden at det sker på bekostning af andre lande eller befolkninger?

Svaret på det sidste spørgsmål er heldigvis »Ja«. Det er præcis, hvad jeg har forsøgt at gøre, når jeg gennem årene siden 2005 har stillet op til valg. Lige siden jeg i 2005 stillede op med en valgplakat, der advarede »Når boblen brister... Nyt Bretton Woods«, med en boble der var påskrevet Derivater, Boligpriser og Inflation.

Eller da jeg i 2007 skrev »Efter finanskraket: Magnettog over Kattegat«, i 2011 advarede om »Glass/Steagall eller kaos!

Bankopdeling ikke hyperinflation«, i 2015 foreslog »Win-Win med BRIKS – ikke kollaps og krig«, i 2017 mente »Inden nyt finanskrak: København skal med i Den Nye Silkevej« og i 2019 opfordrede til »Helium-3 fra Månen til ubegrænset fusionsenergi på Jorden, samarbejde – ikke krig – med Rusland, Kina og USA«, for blot at nævne nogle.

I 40 år har jeg som aktivist i LaRouche-bevægelsen og aktiv i Schiller Instituttet brugt det meste af min tid på at beskæftige mig med disse store Spørgsmål, og sammen med mine kolleger sørge for at finde ud af, hvad der egentlig sker i Verden, og hvad vi skal gøre ved det, hvis vi alle skal komme godt i mål. Det er ikke alt sammen enkelt og ligetil; der er meget, som man selv må undersøge, fordi det ikke er en del af den officielle fortælling. Men hvis man er indstillet på at

tænke selv – og mange gange tænke ud af boksen – så er der altid løsninger. Hvis valget står mellem pest og kolera, så gør man klogt i at vælge noget helt tredje.

Hvis du selv har stillet nogle af de overstående spørgsmål, og er interesseret i, hvad jeg ville svare på dem, så følger her korte svar, som du kan få uddybet ved at læse på www.sive.dk og www.schillerinstitut.dk, eller ved at studere de mere dybtgående skrifter fra Lyndon LaRouche, der har været min politiske inspirationskilde.

Er det Ruslands skyld, at Europa befinder sig midt i en energikrise, der truer familier med at måtte flytte fra hus og hjem?

Den nuværende energikrise begyndte ikke den 24. februar 2022, da russiske tanks rykkede ind over Ukraines grænser. Den var allerede i gang lang tid før, som en konsekvens af EU's grønne omstilling, der har betydet, at en stor del af energiforsyningen fra kernekraft, kul og olie er blevet taget ud af drift og kun delvist erstattet af dyre og upålidelige energikilder som sol og vind (de leverer kun strøm når solen skinner, eller vinden blæser). Den billige russiske gas har så reddet situationen, men da EU derefter under pres fra USA lavede sanktioner imod russisk olie og gas, så brasede det skrøbelige korthus sammen.

Med en mangedobling af prisen på gas blev elektriciteten også mange gange så dyr. På kort sigt kunne en genoptagelse af import af olie og gas fra Rusland hjælpe på problemet (de, der sprængte Nord Stream i luften for at undgå dette, mislykkedes med at ødelægge et af de fire rør og de andre kan nok repareres), men den egentlige løsning er derudover atomkraft på kortere sigt og fusionsenergi på den længere bane. Uden billig og rigelig elektricitet kan man ikke have et moderne velfærdssamfund.

Er det Ruslands skyld at vi har en buldrende inflation, der

ikke er set højere i 40 år, og som gør, at det er svært for mange at få husholdningsbudgettet til at hænge sammen?

Allerede inden den 24. februar 2022 var inflationen løbet løbsk i USA og resten af den vestlige verden, og det kan blive værre endnu. De seneste årtiers omlægning af Vestens økonomi fra industrisamfund til forbrugersamfund, en neddrogning af videnskabeligt og teknologisk fremskridt og en styring af økonomien fra finansverdenen til gavn for finansiel spekulation gjorde, at situationen allerede var uholdbar i 2007-2008, da finanssystemet brød sammen og resulterede i en dyb finanskris. I Vesten valgte man at »løse« problemet gennem at banke renten ned under nul, lade staterne overtage en stor del af den spekulative gæld, og pumpe enorme mængder gratis likviditet ind i finansmarkederne i form af »kvantitative lempelser«.

Nu, hvor denne politik langt om længe har sat sig i økonomierne, som en hastigt stigende inflation med stigende priser til følge, har man ikke andre modtræk inden for det nuværende system end at lade befolkningerne og velfærdssamfundet spænde livremmen ind. EU's forbud imod at købe billig russisk energi gør selvfølgelig ikke tingene bedre. Vi er nødt til at have et paradigmeskifte i den økonomiske politik, der har det almene vel som sit udgangspunkt og sætter menneskene først i stedet for finansverdenen. Det kan man kickstarte med gennemførelsen af LaRouches fire økonomiske love.

Er det udelukkende Ruslands skyld, at der er krig i Ukraine, som truer med at udvikle sig til en atomkrig?

Krigen i Ukraine begyndte ikke med »en uprovokeret russisk aggression« den 24. februar 2022. Efter en langvarig forløber i form af den vedvarende udvidelse af NATO, efter at man garanterede Gorbatsjov, i forbindelse med den russiske accept af den tyske genforening i 1990, at man ikke ville flytte NATO's grænser så meget som en tomme imod øst, iværksatte USA

et statskup i Ukraine i 2014, hvor man afsatte den folkevalgte præsident Janukovitsj og bragte væbnede grupper med stærke nazistiske rødder til magten. USA's viceudenrigsminister, Victoria Nuland, pralede med, at USA havde brugt fem milliarder dollars i støtte til NGO'er for at skabe dette skifte (læs det foretræde jeg havde sammen med Schiller Institutet for Folketingets Udenrigsudvalg 18.marts 2014 på <https://schillerinstitut.dk/si/?p=668>).

Da de to delstater Donetsk og Lughansk i det østlige Ukraine nægtede at acceptere dette og krævede udvidet lokalt selvstyre, begyndte otte års krig imod dem fra centralregeringen i Kiev. I løbet af de otte år blev USA og NATO en stadig større leverandør af våben og træning til Ukraines militær, og alle løfter om en fredelig løsning på konflikten (som f.eks. Minsk-aftalen) blev svigtet. Samtidig iværksatte Kiev en stadig mere kraftig afrussificering af Ukraine, hvor det sprog og den kultur, som flertallet af ukrainerne havde som deres indtil 2014, blev lagt for had og systematisk undertrykt. Da Rusland som en sidste udvej i december 2021 foreslog to traktater til USA og NATO, der bl.a. skulle forhindre, at Ukraine blev medlem af NATO, talte man for døde øren. Da Rusland kunne konstatere, at Ukraine i begyndelsen af 2022 uden indgreb fra Vesten forberedte en fornyet militær offensiv, så lod man de russiske tanks rulle ind over Ukraines grænser. Håbede Rusland på at deres militære operation kunne afløses af en hurtig politisk forhandlingsløsning og en fredsaftale?

Fredsforhandlingerne stoppede brat, da Storbritannien og USA forbød Ukraine at fortsætte dialogen med Rusland og i stedet lovede Ukraine, at man ville yde nærmest ubegrænset våbenhjælp til kampen mod Rusland, hvis de blev ved med at kæmpe. Det er USA, Storbritannien og NATO, der har forhindret enhver form for fredsaftale indtil nu. Deres officielle politik er at lade soldater og civile dø, mens Ukraine forarmes, så krigen kan gøre maksimal skade på Rusland. Den dybe involvering fra

NATO's side, i form af levering af våben, træning af ukrainske soldater i forskellige NATO-lande og aktiv involvering i planlægningen og udførelsen af militære operationer, gør at krigen allerede er en de facto krig mellem NATO og Rusland.

Det gør, at faren for det næste skridt på eskalationstrappen, brugen af atomvåben, som åbent diskuteres, er en reel mulighed. Faren for atomkrig er større end på noget tidspunkt siden Cuba-missilkrisen i 1962. Bliver bare et enkelt atomvåben først anvendt, er det næsten uundgåeligt, at hele det globale atomvåbenarsenal bliver affyret med ubeskriveligt frygtelige konsekvenser for menneskeheden. Derfor skal vi finde en fælles sikkerhedsløsning sammen med Rusland.

Er det tilladt at stille den slags spørgsmål, eller bliver man stemplet som landsforræder eller konspirationsfanatiker, hvis man forsøger at tænke selv i stedet for blot at gentage efterretningsapparatets, mediernes og etablisementets fortælling om, at det er Ruslands og Putins skyld det hele?

Det har det ikke været indtil nu. Man har haft travlt med at udskamme og isolere alle, der måtte rejse tvivl om den officielle fortælling. Vesten har samtidigt accepteret, at Ukraine udstiller og truer, hvad de kalder »informationsterrorister«, gennem sit Center for bekæmpelse af desinformation (Center for Countering Disinformation), der opererer i samarbejde med det amerikanske udenrigsministerium, det amerikanske forsvarsministerium, NATO og EU. På en offentliggjort liste over »personer, der støtter den russiske fortælling«, finder man øverst Schiller Instituttets internationale formand, Helga Zepp-LaRouche, og andre med forbindelse til Schiller Instituttet (deriblandt tre fra Danmark), der har imødegået den officielle fortælling om, at vi ukritisk skal levere våben og penge til Ukraine, så Ukraine kan fortsætte krigen imod Rusland, og fordi de arbejder for fred og en ny inkluderende sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle verdens nationer.

Ved et samråd for Folketingets Udenrigsudvalg den 19. august i år nægtede Danmarks udenrigsminister Jeppe Kofod at tage afstand fra denne ukrainske sortlistning, og har undladt at kræve af Ukraine, der modtager store mængder våben og penge fra Danmark, at denne sortlistning af personer, på grund af deres fremsatte meninger, skal ophøre. Derefter modtog Kofod få dage senere ved et besøg i Kiev en ukrainsk fortjenstmedalje.

Hvad er løsningen?

USA, Storbritannien og dets allierede må ophøre med at betragte Rusland, Kina og andre dele af verden som en trussel, fordi de nægter at indordne sig under en unipolær verdensorden, hvor USA og Storbritannien fastlægger reglerne efter eget forgodtbefindende og til egen fordel, uden tanke på de andre landes interesser. Vi må øjeblikkeligt stoppe støtten til krig imod Rusland i Ukraine, imod Kina i Taiwan og lignende vanvidsprojekter. I stedet bør vi i fællesskab etablere en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tilgodeser alle landes sikkerhed og udvikling. Gennem samarbejde om projekter til fælles økonomisk fordel, som f.eks. den eksport af billig russisk gas til Vesteuropa, der begyndte under Den kolde Krig, og som har været et afgørende bidrag til den økonomiske velstand i EU, men som også var grundlag for samarbejde og fælles interesser, indtil USA, Storbritannien og NATO fik sat konfrontation og krig på dagsordenen i stedet.

På samme måde er Kinas Bælte- og Vej-Initiativ, der bygger infrastruktur og skaber økonomisk udvikling verden rundt, noget som vi alle bør deltage i til fælles fordel. Schiller Instituttet har brugt de seneste fire årtier på at finde ud af, hvordan vi kan erstatte den nuværende kollapsende vestlige finansorden med et nyt paradigme, der med videnskabeligt og teknologisk fremskridt gør det muligt for alle nationer og mennesker at realisere deres fulde potentiale. Læs mere om alt dette på www.sive.dk og www.schillerinstitut.dk.

Kontakt mig for at vide mere, og hvis du ønsker at hjælpe til.
53 57 00 51; info@sive.dk

Se Toms otte nye valgvideoer her: www.sive.dk

Zepp-LaRouche anvender Schillers "Ibykus-princip" mod anglo-sfærens "NATO- fascisme"

Den 6. okt. 2022 (EIRNS) – Dagens begivenhed, sponsoreret af {Executive intelligence Review}, "We Will Not Be Silenced: Speaking Truth In Times of War", gav de modige journalister, nuværende og tidligere efterretningsofficerer, politiske kandidater, forfattere og andre, der er blevet " dødsmerket" af en NATO-ledet pogrom mod sandheden, mulighed for ikke blot at tale åbent, men også at få en klar idé om, hvordan man kan arbejde sammen for at afværge faren, ikke kun for krig, men for termonuklear krig, hvad enten den er forårsaget af en fejlberedning eller tilsigtet. Denne begivenhed er beskrevet nedenfor. Den indeholdt en aldrig offentligt diskuteret første-hånds-skildring af aspekter af mordforsøget på Helga Zepp-LaRouche og Lyndon LaRouche for 36 år siden præcis på dagen, den 6. oktober 1986. Det apparat, der dengang forsøgte at begå dette dobbeltmord, er forfaderen til det apparat, som må afvikles i dag.

Også i denne uge, den 5. oktober, mindede National Security Archive om offentliggørelsen for 20 år siden i 2002 af aldrig tidligere offentliggjorte dokumenter vedrørende Cuba-krisen i oktober-december 1962: "Cuba-krisen varede faktisk 59 dage,

ikke de sagnomspundne '13 dage', som man kender så godt fra bøger og Hollywood, ifølge en ny samling, som det nationale sikkerhedsarkiv i dag har offentliggjort. {Sovjetiske atomspræghoveder ankom til Cuba den 4. oktober 1962 og fortrak først den 1. december. Disse spræghoveder blev aldrig opdaget af den amerikanske efterretningstjeneste, mens de befandt sig på Cuba.}

Inkluderet i disse dengang frigivne dokumenter var et memo udarbejdet i 1998 af den sovjetrussiske officer med ansvar for overførsel, placering, udstationering og tilbagetrækning af disse våben, generaløjtnant (dengang oberst) Nikolai Beloborodov. Beloborodov gjorde det tydeligt, at missilerne var bevæbnede og klargjorte til at blive brugt. "Det var indlysende, at under de betingelser, som den eksisterende styrkebalance i konventionelle våben, som var ti mod en imod os, var der kun én måde, hvorpå vi kunne afværge et massivt angreb – ved at anvende taktiske atomvåben mod de invaderende. I princippet ville denne aktion være i overensstemmelse med international lov om beskyttelse af suverænitet og frihed. {Men det ville være begyndelsen til enden. Kun galninge ville risikere at udløse en atomkrig.}"

Ud fra dette nøgterne synspunkt bør man overveje de seneste betragtninger fra den pensionerede italienske general Fabio Mini, som blev rapporteret for blot to dage siden: "Enhver hærchef, som f.eks. den amerikanske øverstbefalende for de amerikanske styrker i Europa, har permanent bemyndigelse til at anvende de taktiske atomvåben, han har til rådighed", fastslog han. Den tidligere CIA-analytiker Ray McGovern, der deltog i "We Will Not Be Silenced"-arrangementet, rapporterede, at det vitterligt var tilfældet, da han gjorde tjeneste i Europa i 1960'erne. McGovern rapporterede tillige, at den officielle amerikanske efterretningsvurdering på tidspunktet for krisen i oktober 1962 fastslog, at der ikke fandtes nogen atommissiler på Cuba. Uden John og Robert Kennedy er det sandsynligt, eller i hvert fald meget muligt,

at verden ikke ville eksistere i dag.

Sådanne ledere findes ikke i øjeblikket i anglo-sfæren. ...

Helga Zepp-LaRouches forslag, hvad enten det drejer sig om "Operation Ibn Sina", den Globale Sundhedsplatform eller "Komitéen for modsætningers Sammenfald", har derimod med to års kontinuerlige konferencer foreslået en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager udgangspunkt i den tyske digter Friedrich Schillers idé om ikke blot frihed, men også guddommelig retfærdighed. Hun omtalte dette som "Ibykus-princippet" i præsentationen til "We Will Not Be Silenced"-mødet, og den fremgår nedenfor.

Denne idé, at "det moralske univers bøjer sig mod retfærdighed", er det der skal præge kampen mod de kræfter, som nu ikke længere er fordækte, og hvis kyniske forhånelser ved hjælp af begreberne "demokrati", "menneskerettigheder", "økologi" osv. i stigende grad bliver afsløret for det de er. Uanset om det drejer sig om den mulige sprængning af Nord Stream-rørledningen, sammenbruddet af Europas fysiske levestandard, den folkemorderiske ødelæggelse af nationer såsom Haiti, eller den belejlige forsømmelse som sås under spredningen af pandemiske sygdomme, udgør den manglende moralske egnethed til at overleve hos de transatlantiske malthusianere den indre fjende, som bringer dem til fald. Anglo-sfærens Nemesis er, at den bedste af alle mulige verdener udgør et valg, ikke en drøm, og Schiller Instituttet agter at gøre alt, hvad der står i deres magt for at katalysere en bevægelse, der gør det muligt for verden at træffe dette valg nu. Vi og alle dem, der ønsker at føre kampagne for "den bedste af alle mulige verdener", vil ikke blive bragt til tavshed.

Når finansielle systemer svigter...

Den 5. okt. 2022 (EIRNS) – Finansielle systemer er menneskeskabte. Historien har gang på gang vist, at alle finansielle bobler brister til sidst. Og det, mine damer og herrer, er hvad vi ser i øjeblikket. Den største boble i den kendte menneskelige historie, det vestlige oligarkis snyltende, pengepolitiske finanssystem, som har domineret kloden i århundreder, er ved at briste, og vi er på vej mod et stort finansielt sammenbrud på kort sigt.

Finansmændenes “drengene i baglokalet” diskuterer nu åbent sandsynligheden for et forestående systemisk finansielt sammenbrud. For eksempel: Den 22. september udsendte Den europæiske Centralbanks organ til overvågning af finansielle risici, “Det europæiske udvalg for systemiske Risici”, sin første “generelle advarsel” nogensinde om, at EU’s finansielle system står over for risikoen for systemisk sammenbrud. Rådet advarede om, at risici for den finansielle stabilitet i EU’s banksystem “kan materialisere sig samtidigt og dermed interagere med hinanden og forstærke hinandens virkninger” og identificerede “tre alvorlige systemiske risikofaktorer”, andre “forhøjede systemiske risikofaktorer” og oven i købet risiko for den finansielle stabilitet fra “ikke-bankbaserede finansielle institutioner og markedsbaseret finansiering”, som i daglig tale kaldes “skyggebankvirksomhed”.

Kun én gang, og det var med en kort henvisning til “markederne for energiderivater”, nævnte de elefanten i rummet: de næsten 2 billiarder dollars i rene finansielle satsninger på satsninger på væddemål, som nu er ved at eksplodere. De tilbød ingen andre løsninger end at være årvågne og holde sammen.

City of Londons magasin {Economist} har nu meldt sig på banen. Den første sætning i dets artikel den 4. oktober med overskriften "Groaning: Financial Markets Are in Trouble. Where Will the Cracks Appear?" er: "Det er svært ikke at fornemme en følelse af forudanelse." De fortsætter: "Verden er på vej ind i en ny fase", hvor problemer på finansmarkederne kan føre til "katastrofale skader ... når de finansielle institutioner går fallit", advarer de.

De nævner også kun én gang i forbifarten krisens detonator, "derivater", og det er udelukkende for at forsikre deres læsere om, at clearingcentralerne, der afvikler handler med aktier og derivater, er dækket, og at de ikke behøver at bekymre sig.

Men både {The Economist} og Londons {Financial Times} udtrykker samme dag bekymring for, at det finansielle oligarki ikke samtidig kan redde deres finanssystem og gennemføre strategien for at nedbringe hyperinflation ved at hæve renterne, begrænse de pengepolitiske tiltag og knuse den økonomiske aktivitet på samme tid. Med andre ord har deres politik med "QE" – "kvantitativ lempelse", dvs. trykning af helikopterpenge – skabt dagens hyperinflationstrussel mod deres system, og den amerikanske centralbanks pengepolitiske restriktive politik for angiveligt at håndtere hyperinflationen har kun formået at få boblen til at detonere.

Så i stedet for at opgive deres oligarkiske system, som det også ofte er sket i historien, er nutidens finansoligarki – de interesser, der er grupperet omkring det britiske monarki og kong Charles – gået all-in på et højrisiko-spil om, at deres kontrol kan reddes gennem global krig, "demokratisk" diktatur og massiv udsultning.

Men løsningen er indlysende! Gør det, som verdens førende fysiske økonom Lyndon LaRouche insisterede på for årtier siden: De finansielle bobler skal afvikles, og systemet må

underkastes en konkursbehandling. Regeringerne garanterer alt det, som er nødvendigt for at redde folk og udvide realøkonomien, og spekulanterne kan gå ud og spise deres finanspapirer eller lære et ærligt erhverv! Mange lande uden for den transatlantiske verden kæmper for at sætte deres befolkninger først. Hvorfor skulle vi ikke gøre det?

Det er den kamp, vi skal kæmpe nu. Kampen for dette nye økonomiske system er en del af kampen for at trække menneskeheden tilbage fra randen af atomkrig, hvor vi befinder os i dag. Det er på tide at sige til lederne i Washington D.C. og de europæiske hovedstæder: Hold op med at spekulere med vores liv.

Ruslands ambassadør i USA, Anatoly Antonov, fremsatte onsdag en skarp advarsel: "Den amerikanske regerings beslutning om at fortsætte med at tilføre Kiev-regimet tunge våben sikrer udelukkende Washingtons status som en deltager i konflikten. Vi opfatter dette som en umiddelbar trussel mod vores lands strategiske interesser."

Schiller Instituttets Helga Zepp-LaRouche antydede i begyndelsen af ugen et billede af den strategiske situation, som ligner en udtørret sø eller et udtørret flodleje, hvor der er enorme revner, fordi det, der før var fugtigt, nu er udtørret, og derfor revner overfladen. I stedet for at jamre bør man se på den såkaldte vestlige alliance som en sådan udtørret sø, fuld af revner. Hvad der sker er så utroligt, antydede hun, at tanken om at alt dette går glat, at folk kan fortsætte med deres aktiviteter, som de gør, er løgnagtigt. Det vi ser, er en opløsning af nærmest alting, og samtidig etableres der et helt nyt system.

Som et eksempel på den kreative tankes kraft hos en enkeltperson i tider som disse, har den pensionerede schweiziske oberstløjtnant Ralph Bosshard udarbejdet en ny artikel, der afkræfter NATO's og USA's påstand om, at "Rusland sprængte Nord Stream-rørledningerne i luften".

Bosshard opstiller et paradoks, som kan og vil drive NATO-folket til vanvid: I betragtning af de fysiske realiteter, der skal til for at Rusland kunne sprænge disse rørledninger i luften midt i den NATO-kontrollerede Østersø, kan Rusland kun have gjort det, hvis landet har en kapacitet til krigsførelse på havbunden, der er NATO's kapacitet langt overlegen. Og hvis det er tilfældet, så er ingen undersøisk infrastruktur i NATO-alliancen sikker: ingen rørledninger, ingen el- eller kommunikationskabler. Og det russiske militær, som ifølge NATO-fortællingen er bagud og taber i Ukraine, fremstår pludselig som den overlegne styrke. Så hvilken vej vil NATO egentlig vælge?

Bosshards argumentation er opsummeret andetsteds, og som han har anmodet om, vil Schiller Instituttet og {EIR} sprede hans argumentation verden over.

Det er, når det rådne system krakelerer, at det kan begraves for evigt. Folk over hele verden fortæller Schiller Instituttet og LaRouche-Organisationen i USA: "Dette er gået for vidt. Lad os tale om løsninger". Schiller Instituttet lagde den amerikanske oberst Richard Blacks video ud med spørgsmålet? "Did U.S./NATO Blow Up the Nord Stream Pipelines?" som en invitation til dagens pressekonference: "We Will Not Be Silenced; Speaking Truth in Times of War", og i løbet af 24 timer har næsten en kvart million mennesker set den, mens talerlisten til pressekonferencen er vokset. Diane Sares kampagne for Senatet holder i eftermiddag et møde foran hendes modstander, senator Chuck Schumers kontor i New York City, hvor der spørges: "Er undertrykkelsen af LaRouche-kandidaten Diane Sare en optakt til atomkrig?" Fredag morgen, den 7. oktober, tilslutter seks tidligere og nuværende lovgivere fra Latinamerika og Caribien sig Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche og Diane Sare i et online-symposium med titlen: "Stop krigen, før det er for sent; eliminér årsagerne til krigsfaren". Vær med!

Foto: Anthony, Pexels

CCD udsender en ny hitliste mod internationale personer, der søger en fredelig afslutning på krisen i Ukraine

Den 3. okt. 2022 (EIRNS) – Det berygtede Center for Countering Disinformation (CCD), der opererer under den ukrainske præsident Volodymyr Zelenskij's Nationale Sikkerheds- og Forsvarsråd, offentliggjorde i dag på sin hjemmeside en udvidet version af hitlisten rettet mod "talere, der fremmer fortællinger, der er i overensstemmelse med russisk propaganda". CCD offentliggjorde i første omgang en hitliste den 14. juli 2022 som det indledende skud i kampagnen for at få enhver, der afviger fra NATO's fremstilling af konflikten mellem Ukraine og Rusland, erklæret for "informationsterrorist" og dømt som "krigsforbryder". Mindst fem af de personer, der blev udpeget på CCD's første liste, blev også fundet på den fascistiske "Myrotvorets"-liste over fjender, som skal "likvideres", to af dem (Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, og Schiller Instituttets talsmand, Harley Schlanger) udtrykkeligt på baggrund af at de var blevet udpeget på CCD's hitliste.

Nummer et på CCD's nye liste er Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche. Denne liste tæller nu 95 personer, inklusiv en statsleder: Yoweri Museveni, Ugandas præsident! Mindst 15 af de tilføjede er journalister fra forskellige nationaliteter – herunder Tucker Carlson fra Fox News. Den amerikanske senator Rand Paul og den tidligere republikaner

Tulsi Gabbard er stadig hængt ud af CCD, ligesom kandidaten til det amerikanske senat Diane Sare, kandidaten til Repræsentanternes Hus Geoff Young, medlem af Forbundsdagen Rolf Mützenich, seks medlemmer af Europa-Parlamentet og snesevis af andre fremtrædende personligheder, der har talt ved forskellige konferencer i Schiller Institutet.

Efter international kritik fjernede CCD den 11. august den første version af listen udarbejdet den 14. juli fra sit websted. EIR advarede imidlertid om, at operationen fortsatte, og at det udgør en alvorlig trussel mod de navngivne personers personlige sikkerhed at blive nævnt på CCD's liste. Den 2. september advarede {EIR} i artiklen "Global NATO Orders a Hit on Advocates of Peace" og den ledsagende artikel "Ukraine's Deathlist Database: myrotvoretts.center", om, at "der er behov for en hurtig og beslutsom international indsats for at gennemtvinge lukningen af Center for Countering Disinformation" og fremlagde omfattende dokumentation for, at CCD fungerer som en stedfortræder for NATO, idet centeret er blevet oprettet og finansieret af de amerikanske og britiske regeringer, NATO-alliancen og EU, som fortsat rådgiver centret i hvert eneste tiltag, det foretager.

Med støtte fra Schiller Institutet sponsorerede {EIR} en pressekonference den 7. september, hvor mange af de personer, der er nævnt på den første CCD-liste, deltog sammen med andre, som er angivet på Myrotvoretts-listen. Disse bestræbelser satte et internationalt fokus på CCD's uacceptable trusler.

CCD benyttede september måned til at tilrettelægge arbejdet for at få NATO-alliancens lande og deres partnere til at vedtage love for at lukke munden på dem, der er nævnt på listen, og indledte dette med et internationalt rundbordsmøde den 1.-2. september om "Bekæmpelse af desinformation under militære operationer", hvor repræsentanter fra 24 lande deltog, herunder "højtstående eksperter" fra NATO's Strategic Communications Center of Excellence. Derefter holdt CCD's fungerende direktør, Andriy Shapovalov, med støtte fra NATO

StratCom møder og holdt taler i flere europæiske hovedstæder, og krævede at der vedtages lovgivning, der gør "informationsterrorisme" til en officiel forbrydelse.

Nu har CCD genudsendt og udvidet sin hitliste.

De, der måske med ønsketænkning har antaget, at CCD/Myrotvorets foreslået politik, trusler og direkte mord var så mærkværdige, at de bare ville forsvinde af sig selv, må nu se i øjnene, at de tog fejl. Det er indlysende, at hvis denne operation skal bringes til ophør, er det nødvendigt, at alle dem der er mål for den, og alle der ønsker en seriøs politisk debat om, hvordan den dødbringende krig kan stoppes, hæver deres stemmer i fællesskab mod denne uhyrlige operation.

Video interview med Jens Jørgen Nielsen overfor truslen om atomkrig og opfordring til forhandlinger mellem Rusland og Ukraine

Den 3. okt. 2022 (EIRNS) – Der blev i dag foretaget et 42 minutters videointerview af Schiller Instituttet i Danmark med Jens Jørgen Nielsen.

Interviewet omfatter:

- Truslen om atomkrig;
- Situationen er mere alvorlig end Cuba-krisen;

- Behovet for forhandlinger eventuelt med Tyrkiet eller Indien som mæglere;
- Den vestlige strategi om at fortsætte krigen, indtil Rusland er besejret, vil ikke fungere og indebærer risiko for atomkrig;
- Hvordan vi er kommet til dette punkt, startende med USA's tidligere nationale sikkerhedsrådgiver (1977 til 1981) Zbigniew Brzezinskis plan om at bruge Ukraine til at splitte Rusland;
- North Stream-sabotagen blev efter al sandsynlighed ikke udført af Rusland.

Jens Jørgen Nielsen er uddannet i idé- og kommunikationshistorie, Moskva-korrespondent for dagbladet Politiken i slutningen af 1990'erne, forfatter til flere bøger om Rusland og Ukraine, leder af organisationen Russisk-Dansk Dialog og lektor i kommunikation og kulturforskelle ved Niels Brock Handelshøjskole i København.

Han er på Ukraines sortliste efter at have talt på Schiller Instituttets seminar i Danmark den 25. maj 2022 om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Muligheden er lige så stor som faren: Sig frem nu!

Den 3. september (EIRNS) – Muligheden for at ytre sig og blive hørt er lige så stor som faren.

Selv Henry Kissinger slår alarm. Den ældre personage, der er berygtet for mange menneskefjendske handlinger, sagde ikke desto mindre den 30. september, at der skal være dialog med Rusland, at Ukraine ikke må optages i NATO, og at USA burde

gøre status.

I en tale i Council on Foreign Relations' "Lessons from History Series: Conversation with Henry Kissinger" den 30. september, advarede den tidligere udenrigsminister Henry Kissinger om, at USA befinder sig "på randen af krig med Rusland og Kina pga. forhold, som vi delvist har skabt". Han opfordrede også politikerne til ikke at inddrage Ukraine i NATO.

Efter Sovjetunionens sammenbrud var hele regionen åben for omstrukturering, anførte han. "Set fra et russisk synspunkt, forsøgte USA derefter at integrere hele denne region, uden undtagelse, i et amerikansk ledet strategisk system", udtalte han, og tilføjede at denne udvikling grundlæggende fjernede Ruslands historiske "sikkerhedsbælte", fremgår det af RT's rapport.

Kissinger vurderer, at Rusland "allerede har tabt krigen", men understregede at Vesten må holde kontakten med Rusland på en eller anden måde. "En vis dialog, måske på et uofficielt niveau, eventuelt på en sonderende facon, er særdeles vigtig", erklærede han til CFR, og understregede at "i det atomare miljø" er et sådant resultat at foretrække frem for en "beslutning på slagmarken". (<https://www.cfr.org/event/lessons-history-series-conversation-henry-kissinger>)

RT påpegede endvidere, at Kissinger i et interview med {Wall Street Journal} den 12. august advarede om, at USA havde befundet sig "på randen af krig med Rusland og Kina om forhold, som vi delvist har forårsaget", og argumenterede for at Washington havde forkastet traditionelt diplomati, da det har "søgt at omvende eller fordømme deres samtalepartnere snarere end at gennemskue deres tankegang".

Enhver fornuftig og sandfærdig stemme tæller mere end nogensinde. På fredag den 7. oktober afholder Schiller

Instituttet et online-seminar om emnet: "Stop krigen før det er for sent; fjern årsagerne til krigsfaren", som vil indeholde en tale af Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche og præsentationer fra Amerika, herunder nuværende og tidligere lovgivere fra Mellemamerika samt Diane Sare, uafhængig kandidat til det amerikanske senat fra New York, der stiller op for at fjerne senator Charles Schumer (D), som længe har støttet krigen og den økonomisk ødelæggende politik.

Invitation: Stop krigen før det er for sent; fjern årsagerne til krigsfaren

Den egentlige årsag til faren for en atomkrig i verden og til optrapningen af Rusland/Ukraine-konflikten ligger i det faktum, at det neoliberale transatlantiske finanssystem er på vej mod en systemisk hyperinflationær sammenbrudskrise. Overlevelsen af dets spekulationsboble kræver, at der indføres en unipolær verden, hvor hverken alternativer til deres system eller selve den nationale suverænitet tolereres. USA og NATO må standse deres udvidelse mod øst, og de provokationer som fører os til et punkt, hvor vi ikke længere kan vende tilbage globalt set.

Schiller Instituttet har indkaldt lovgivere og forhenværende lovgivere fra Latinamerika og Caribien til et seminar for at evaluere denne farlige globale situation og drøfte politiske løsninger. Schiller Instituttet har sendt et "Åbent brev til FN": FN's Generalforsamling må fjerne årsagerne til krigsfaren", hvori der opfordres til at skabe en retfærdig ny international økonomisk orden. Vi forventer, at nuværende og tidligere lovgivere fra Argentina, Colombia, Guyana, Mexico og Peru samt eksperter i økonomi fra Tyskland, USA og andre lande deltager i seminaret.

Vi opfordrer dig til at deltage og sætte din underskrift på det åbne brev

https://assets.nationbuilder.com/schillerinstitute/pages/1050/attachments/original/1663902630/20220922_open_letter.pdf?1663902630

DATO: Fredag den 7. oktober

TID: kl. 16 dansk tid

STED: via Zoom (med engelsk-spansk simultantolkning)

Delvis liste over talere:

1) Tyskland: Helga Zepp-LaRouche; grundlægger af Schiller Instituttet

2) Guyana: Forhenværende præsident og tidligere kongresmedlem Donald Ramotar; PPP (2011-2015)

3) Mexico: Tidligere kongresmedlem María de los Ángeles Huerta; MORENA (2018-2021)

4) USA: Diane Sare, kandidat til det amerikanske senat fra New York; LaRouche Independent (2022)

5) Mexico: Tidligere kongresmedlem Dr. Rodolfo Ondarza; PT

Hvem står bag sabotagen af Nord Stream-rørledningerne, af Helga Zepp-LaRouche

Af Helga Zepp-LaRouche

September 30, 2022 (Neue Solidarität) – Sabotagen og den

mulige langsigtede ødelæggelse af de to Nord Stream-rørledninger, Nord Stream I og II, er et angreb på Tysklands eksistentielle interesser og belaster millioner af tyske borgere og et stort antal virksomheder med insolvens og i nogle tilfælde uoverkommelige udgifter til opvarmning i den kommende vinter. Men den tilintetgør også kravet fra demonstranterne ved de seneste protester i flere tyske byer, som havde krævet en ophævelse af sanktionerne mod Rusland og en åbning af de to rørledninger for at finde en løsning på de to mest dramatiske trusler, som Tyskland står over for i øjeblikket: den akutte fare for en verdenskrig, som følge af konfrontationen med Rusland, og faren for et totalt økonomisk sammenbrud, som energiprisernes eksplosion er en vigtig del af.

Hvis der nogensinde har været en situation, hvor regeringen skal overholde sin ed om at forhindre skader på det tyske folk, så kræver denne terrorhandling en kompromisløs afklaring og konsekvenser for de ansvarlige. Konsekvenserne af svaret på spørgsmålet om gerningsmændene er enorme og sandsynligvis identiske med spørgsmålet om krig og fred.

Ud over alle spekulationer om, hvem der kan være ansvarlig, er spørgsmålet helt sammenligneligt med de omstændigheder, under hvilke angrebet den 11. september fandt sted: Ligesom det amerikanske luftrum overvåges problemfrit af den nordamerikanske luft- og rumfartskommando (NORAD), er Østersøen et af de mest nøje overvågede områder i verden, og som siden den kolde krigs dage har været kontrolleret af NATO og naturligvis af kyststaterne Danmark, Sverige, Finland og Tyskland ved hjælp af et tæt netværk af sonarer og undervandsmikrofoner, der overvåger alle bevægelser til søs og i luften.

Som ved alle kriminelle handlinger opstår spørgsmålet: Hvem havde et motiv, hvem havde den tekniske og personalemæssige kapacitet til at udføre handlingen, og hvem var fysisk til stede på stedet i det pågældende tidsrum? Nødvendigheden af at

opfyldte disse tre kriterier reducerer listen over mulige gerningsmænd til en meget kort liste, og i betragtning af de enorme tekniske krav, der stilles til beskadigelse af rørledninger, som er nedlagt og betoneret i havbunden på 70 eller 88 meters dybde, er der enighed på alle sider om, at kun stater har sådanne kapaciteter – og der er faktisk kun tre: Rusland, USA og Storbritannien.

En yderst nyttig vurdering¹ af sabotagen af Nord Stream-rørledningerne er nu blevet offentliggjort af den schweiziske oberstløjtnant (pensioneret) Ralph Bosshard, der tjente i OSCE's særlige overvågningsmission i 2014 som senior planlægningsofficer og efterfølgende i OSCE's planlægningsgruppe på højt niveau som bl.a. operationsofficer. Han beskriver de betydelige tekniske udfordringer, der skal overvindes ved en sådan sabotagehandling, og reducerer derfor gerningsmændene helt klart til militære specialstyrker, hvilket øger udsigten til, at der kommer meningsfulde oplysninger om angrebet frem i lyset. Den robuste konstruktion af rørledningerne, hvis rør er lavet af specialstål omgivet af et betonkappe, der er begravet under sten og dækket af andre materialer, kræver komplekse teknikker og brug af kraftige sprængstoffer fra den militære sektor i ca. 80 meter under havets overflade.

Bosshard påpeger, at hvis den russiske flåde var en mulig synder, ville den ikke have gjort sig den ulejlighed at ødelægge rørledningerne ud for den danske ø Bornholm midt i et område, der overvåges nøje af NATO, men kunne have gjort det lettere i den finske bugt. Medmindre man altså ønskede at demonstrere den russiske overlegenhed i krigsførelse på havbunden over for NATO, angiver Bosshard som en ret usandsynlige forklaring.

Så hvis Rusland kan udelukkes som den skyldige – Rusland kunne trods alt bare have lukket for gashanen, hvis Moskvas mål havde været at "skabe usikkerhed" og drive gasprisen op, som nogle medier spekulerer i – hvilke muligheder er der så

tilbage?

Jens Berger påpegede i Nachdenkseiten, at den årlige NATO-manøvre BALTOPS i midten af juni fandt sted i Østersøen, hvor 47 krigsskibe, herunder den amerikanske flåde med helikoptertransportskibet USS Kearsarge, deltog under kommando af den amerikanske 6. flåde. En del af denne manøvre var en del af Task Force 68, som opererede ud for Bornholm med ubemandede undervandsfartøjer, der kan desarmere miner, men naturligvis også teoretisk set placere dem.

Mærkeligt nok var netop denne flådegruppe omkring USS Kearsarge igen blevet registreret med positionssignaler kun 10 sømil fra Bornholm i sidste uge. Det betyder naturligvis ikke, at disse skibe var involveret, men det er meget vel muligt, at de kunne have været det.

Den russiske ambassadør ved FN, Vasily Nebensya, tilføjede yderligere bemærkninger på et møde i FN's Sikkerhedsråd, der blev indkaldt med kort varsel fredag, nemlig at USS Kearsarge havde været i nærheden af Bornholm hele tiden siden juni, at skibets helikopterflåde havde patruljeret i Bornholm-området siden begyndelsen af august, og at disse flys flyveveje på overraskende vis faldt sammen med rørledningernes forløb. Nebensja: "Jeg understreger, at der er tale om offentlige data om geolokalisering af sø- og lufttransport, som registreres på grundlag af signaler fra transponderne. Det betyder, at USA ikke skjulte sin tilstedeværelse, og at det gennemførte sine manøvrer på en åbenlyst demonstrativ og iøjnefaldende måde."

Er det sandsynligt, at Rusland ødelagde rørledningerne, som der blev investeret i alt 20 milliarder dollars i, og som Rusland kunne have forventet betydelige indtægter fra på lang sigt? Putin tilbød stadig på SCO-topmødet i Samarkand for 14 dage siden at åbne Nord Stream 2 og dermed levere 55 milliarder kubikmeter om året, hvis Tyskland var villig til at ophæve sanktionerne mod Rusland.

Nu cirkulerer videoen af præsident Biden, der på en fælles pressekonference med kansler Scholz i Det Hvide Hus den 7. februar lover, at USA vil være i stand til at lukke Nord Stream 2, hvis Rusland invaderer Ukraine. Da en journalist spurgte Biden, hvordan han ville gøre det, eftersom projektet er under Tysklands kontrol, svarede han: "Jeg lover dig, at vi vil være i stand til at gøre det."

Biden var ikke den eneste, der fremsatte sådanne trusler: Tucker Carlson præsenterede nu på Fox TV en video af Victoria Nuland, der annoncerede det samme på en pressekonference i Udenrigsministeriet tilbage i januar i tilfælde af en russisk invasion: "Uanset hvad, vil Nord Stream 2 ikke komme i brug." Efter angrebet på rørledningerne glædede den tidligere polske udenrigsminister Radoslaw Sikorski – ægtemand til den stridslystne atlantiker Anne Applebaum – sig og henviste til Bidens løfte af 7. februar i et tweet: "En lille ting, men hvilken glæde. Tak til USA." Tweetet er siden blevet slettet.

Det er klart, at de her anførte fakta er indicier og endnu ikke beviser gerningsmændenes identitet. Men konsekvenserne af angrebet på Nord Stream-rørledningerne er enorme. De forstærker massivt den umiddelbare udsigt til Europas afindustrialisering og afhængighed af amerikansk LNG-gas, og de eksploderende omkostninger fører allerede nu til en massiv udvandring af virksomheder fra Europa og især Tyskland til USA. Alt dette betyder et massivt angreb på befolkningens levestandard.

Den omstændighed, at rørledningerne har lidt betydelige skader, som ifølge operatørerne på ingen måde er umulige at reparere, men som vil være meget tidskrævende, tager først og fremmest vinden ud af sejlene på deltagerne i protestaktionerne, som havde krævet, at rørledningerne blev åbnet, og at sanktionerne mod Rusland blev ophævet. Rørledningerne er ikke funktionsdygtige i den kommende vinter og fremover, og en mulig vej til en diplomatisk løsning med Rusland, også med hensyn til den voksende krigstrussel, er

begravet.

Hvis det imidlertid skulle vise sig, at angrebet kun var en gennemførelse af det, som Biden havde annonceret den 7. februar i Scholz' nærvær, må Europa straks frigøre sig fra underkastelsen under USA og Storbritannien og bruge alle sine kræfter på at overvinde konflikten med Rusland og i stigende grad også med Kina med diplomatiske midler.

Under alle omstændigheder vil det amerikanske virke i baggrunden ikke være noget helt nyt. Den 27. februar rapporterede Washington Post, at Ronald Reagan havde accepteret en CIA-plan om at sabotere den sovjetiske økonomi ved i hemmelighed at give den bl.a. forurenede software, som senere forårsagede en gigantisk eksplosion i den sibiriske gasledning i januar 2004. Denne afsløring kom fra tidligere luftvåbenminister Thomas C. Reeds erindringer, som rapporterede, at denne eksplosion blot var et eksempel på den "koldblodige økonomiske krigsførelse", som CIA udførte mod Sovjetunionen i den kolde krigs sidste år. Det var økonomisk konkurs, der førte til afslutningen af den kolde krig, ikke krigsførelse eller en udveksling af atomangreb, sagde Reed.

Vi skal passe på, at de tyske politikere, der ønsker at "ødelægge Rusland", ikke frivilligt slutter sig til gerningsmændene og dækker over forbrydelsen. De "hårdeste konsekvenser", som Ursula von der Leyen har bebudet, skal imidlertid gennemføres, hvis vi i Tyskland ikke vil opgive os selv. Under alle omstændigheder skal det sikres, at Rusland inddrages i undersøgelserne. Det er bestemt ikke nok, at Scholz har lovet støtte til Danmark og Sverige. At Tyskland sammen med sine partnere og allierede ønsker at styrke sikkerhedsforanstaltningerne og beskyttelsen mod sabotage af kritisk infrastruktur, som regeringstalsmand Hebestreit sagde, lyder igen mere som en overgivelseserklæring end som en meddelelse om, at denne regering har til hensigt at repræsentere det tyske folks eksistentielle interesser, hvilket den med sit embedsløfte har svoret at gøre.

Det er på høje tid, at vi minder den om dette.

zepp-larouche@eir.de

Annotation:

1. <https://schillerinstitute.com/de/blog/2022/09/30/sabotage-an-den-nord-stream-gaspipelines-fuer-einmal-reicht-die-frage-des-cui-bono-nicht/>

Billede: Boban Markovic, CC BY-SA 3.0.png

Vil sabotagen af Nord Stream-rørledningerne være at gå over stregen?

Den 29. september 2022 (EIRNS) – Sprængningen i denne uge af begge Nord Stream-rørledninger, gennem hvilke russisk naturgas kunne strømme til europæiske nationer, og som efter sigende forårsagede fire separate brud på rørledningerne, som det kan tage måneder at reparere, hvis overhovedet, markerer et vendepunkt i den globale sammenbrudskrise, der udgør en trussel mod hele menneskeheden. Hvorvidt denne vending medfører en yderligere acceleration i retning af en direkte NATO-Rusland-konflikt og en deraf følgende global atomkrig, eller om den viser sig at være en udløsende faktor for, at Europas og USA's befolkninger omsider beslutter sig for at sige "nok er nok", og agere for at omstøde den nuværende morderiske, destruktive politik og de eliter, der pålægger den, er dagens spørgsmål.

En kort gennemgang, af den hastigt foranderlige situation på

den vestlige slagmark i kølvandet på sabotagen.

Hverken NATO eller Rusland betvivler, at rørledningerne er blevet sat ud af drift ved forsætlig sabotage. Det diskuteres også indgående, at det krævede tekniske færdigheder, som udelukkende en stat ville være i stand til at stille til rådighed, for at forvolde den slags skade. Hvilken stat (eller hvilke stater) er det afgørende spørgsmål, som er omstridt – og det kan kun behandles kompetent ved at stille spørgsmålet: cui bono, (hvem gavner det)?

Torsdag banede NATO vejen for at anklage Rusland som ansvarlig. Dets ledende politiske organ, Det Nordatlantiske Råd, udsendte en erklæring, som ikke nævnte Rusland ved navn, men som truende fastslog, at NATO's allierede "har forpligtet sig til at forberede sig på, afskrække og forsvare sig mod statslige og ikke-statslige aktørers anvendelse af energi og andre hybride taktikker med tvang", og præciserede at "ethvert bevidst angreb mod de allieredes kritiske infrastruktur, vil blive modsvaret med en forenet og resolut reaktion". Formuleringen er et ekko af NATO's artikel 5 om kollektiv handling. På et tidspunkt begyndte NATO og efterretningstjenesterne udtrykkeligt at pege fingre ad Rusland.

Ruslands præsidentielle talsmand, Dmitrij Peskov, afviste beskyldningen mod Rusland som latterlig – hvad har Rusland at vinde ved at ødelægge landets egen gaskapacitet – men han antydede også, at sabotagen forekom at være "en form for terrorangreb, muligvis på statsligt niveau". Rusland har indkaldt til et hastemøde i FN's Sikkerhedsråd for at drøfte en undersøgelse af hændelsen, som nu forventes at blive afholdt fredag eftermiddag den 30. september. Men som Peskov advarede, forekommer betingelserne for den form for tæt samarbejde, der kræves for at gennemføre en seriøs undersøgelse, at være praktisk talt ikke-eksisterende.

"Washington skubber situationen i retning af en direkte

konfrontation mellem de store atommagter, der er forbundet med uforudsigelige konsekvenser”, advarede Ruslands ambassadør i USA, Anatoly Antonov, i sin artikel i The National Interest den 28. september med titlen “Cuban Missile Crisis 2.0 Over Ukraine?” Antonov hæftede sig ved illusionen hos de amerikanske og britiske militære planlæggere, der ubekymret diskuterer mulighederne for en “begrænset” atomkonflikt, som om “kun” Europa ville blive berørt og ikke USA. Antonov mindede om: “Dette er et ekstremt farligt ‘eksperiment’. Det er sikkert at antage, at enhver brug af atomvåben hurtigt kunne føre til en optrapning af en lokal eller regional konflikt til en global konflikt.”

Den pensionerede amerikanske oberst Richard Black udsendte i denne uge et åbent brev til den amerikanske kongres, der på samme måde advarede om den voksende atomare risiko i Ukraine-konflikten. Oberst Black advarede om, at “løs snak om at iværksætte et atomangreb rettet mod Rusland” fra ledende republikanere og demokrater synes at udgøre “et bevidst forsøg på at vænne amerikanerne til tanken om atomkrig”. Men der vil ikke være nogen begrænset, gengældende atomudveksling på nogen som helst amerikansk brug af disse våben. “Rusland ville igangsætte en øjeblikkelig, massiv nuklear respons, herunder luft- og jordbaserede hypersoniske missiler og ballistiske missiler afsendt fra ubåde. Hver russisk ubåd vil affyre 100 atomsprænghoveder, hvilket er tilstrækkeligt til at afbrænde hele området omkring den nationale hovedstad eller det vesteuropæiske industrielle kerneområde... Atomkrig er utænkeligt; fred er en bedre fremgangsmåde”, opfordrede han kongresmedlemmerne.

Denne forfærdelige atomfare, kombineret med det accelererende sammenbrud i folks muligheder for at få adgang til mad, bolig, elektricitet, lægehjælp og en anstændig uddannelse, enten på grund af deres uoverkommelige omkostninger eller fordi disse livsfornødenheder ikke længere er til rådighed, har skabt kimen til en generel eksplosion blandt befolkningerne i Europa

og USA. Nu kommer der i tillæg til denne krise nyheden om, at NATO og vestlige regeringer muligvis bevidst har skubbet Ukraine-konflikten ind i en direkte NATO-Rusland-konfrontation ved at sprænge rørledninger i stykker, som kunne have skaffet gas til Europa til en overkommelig pris.

Troen på, at USA står bag angrebet, dominerer diskussionen på flittigt læste alternative mediesider som NachDenkSeiten, hvis motto er: "For alle, der stadig har egne tanker". Overvej konsekvenserne for de transatlantiske forbindelser af det, som Albrecht Müller, redaktør af dette site og en institutionel person, der tidligere har været planlægningschef for to socialdemokratiske kanslere og siddet i Forbundsdagen i syv år, skrev i dag:

"Det er endnu ikke 100 % sikkert, at USA står bag sabotagen af de to rørledninger i Østersøen. Men beviserne og interesserne taler for det.... Er vi egentlig klar over, hvad det indebærer? Vores vigtigste allierede, som de fleste tyskere og det officielle Tyskland betragter som en ven i politik og medier, ødelægger transportruten for vores vigtigste energiforsyning og dermed et vigtigt fundament for industriel aktivitet i vores land.... At svække en industriel konkurrent i Europa permanent. At trække industrivirksomheder væk fra Tyskland til USA! At dokumentere at USA hævder at være den eneste verdensmagt. Vi bør være klar over, hvad det indebærer. Det er den brutale afslutning af et venskab.... Vores problem er USA. I har også sørget for, at forståelsen med Rusland torpederes. Millioner af tyskere vil lide under følgerne heraf."

Også inden for USA er der signaler om, at nogle institutioner erkender, at løgnene er gået for vidt, og at der er for meget på spil, og at det amerikanske folk hellere må mobilisere sig mod krigsfremstødet. Tirsdag aften udsendte Fox News' Tucker Carlson et frontalangreb, der rejste muligheden, endog sandsynligheden for, at USA havde sprængt Nord Stream-rørledningerne i luften, og dermed "er trådt ind i en ny fase". En fase, hvor USA er i direkte krig mod verdens største

atommagt". Onsdag blandede den tidligere præsident Donald Trump sig og advarede med "World War III anyone?" som respons på videoen med præsident Biden, der lovede at lukke Nord Stream 2 i februar, på den ene eller anden måde. USA's ledere skal "forblive 'cool, calm and dry'... ikke gøre tingene værre med sprængningen af rørledningen", advarede Trump. En forhandlet aftale må "gennemføres NU". Begge sider har brug for og ønsker det. Hele verden er involveret." Han meldte sig frivilligt til at stå i spidsen for forhandlingerne.

Hvis det ender med at vise sig, at NATO og USA faktisk var ansvarlige for at ødelægge Nord Stream-rørledningerne, drevet til et sådant vanvid af deres kollapsende transatlantiske finanssystem, kan den gryende erkendelse af hvad det virkelig indebærer, være tilstrækkeligt til at vække befolkningerne i Europa og USA til at tvinge deres politiske ledere til at agere for at standse dette vanvid.

Foto: Brett Sayles, Pexels

Schiller Institutet deltager i et DIIS seminar om atomkrig og nedrustning

KØBENHAVN, 27. september – Meget passende afholdt Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS) i dag et arrangement med titlen "Atomkrig og fremtidsudsigterne for atomnedrustning", og to organisatorer fra Schiller Institutet deltog. Seminaret var hybridt, både med folk i lokalet og live via internettet.

Her er et link.

En folder med dagens ledende artikel af LaRouche-bevægelsens formand, Helga Zepp-LaRouche: "Wake up or you may not be here next week", blev uddelt.

Det meste af seminaret og diskussionen handlede om udsigterne for atomnedrustning, men der var også henvisninger til den farlige situation mellem NATO-Ukraine og Rusland, hvor der er en åben diskussion om mulig anvendelse af atomvåben.

Under den første del af seminaret talte en britisk ekspert i nedrustning, hovedsagelig om nedrustning, men med hensyn til den aktuelle situation beskyldte han udelukkende den russiske part for at true med at gøre brug af atomvåben.

I begyndelsen af spørgerundens anden del spurgte ordstyreren, DIIS-forsker Rens van Munster, om Putins trussel om at bruge atomvåben, hvis den territoriale integritet trues, hvilket nu er blevet farligere efter folkeafstemningerne, og efter at USA har meddelt, at det vil medføre katastrofale konsekvenser. Er dette retorik, eller bringer det os tættere på en atomkrig?

Under den næste spørgerunde kunne en organisator fra Schiller Instituttet give en orientering om de vigtigste punkter i Helgas advarsel (ved 2 timer og 10 minutter): at den nuværende krise er værre end Cuba-krisen; at det er som to hurtige atomtog, der er på vej mod sammenstød, og at de kan kolliderede allerede i denne uge efter folkeafstemningen i det østlige Ukraine; at der også har været trusler om atomangreb og forebyggende atomangreb fra NATO's side; at russerne har den opfattelse, at Vesten er ude på at splitte Rusland; og at Helga har opfordret folk i Vesten til at tale åbent om faren og om behovet for forhandlinger af en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Hun rundede af med at spørge de fire paneldeltagere, hvad der kan gøres for at bringe os tilbage fra afgrunden?

Tom Sauer, en forsker i nedrustning fra Belgien svarede, at spørgsmål om nedrustning er langsigtede anliggender, men som

denne kvinde påpegede, med henvisning til organisatoren, har vi i denne uge et atomart problem i Ukraine. I Ukraine har vi en atomvåbenstat, der angriber en ikke-atomvåbenstat. Vil Putin bruge atomvåben? Det ved jeg ikke. Folk troede ikke på Putin, da han i 2008 advarede om, at hvis Ukraine ville tilslutte sig NATO, ville Rusland indtage Krim og det østlige Ukraine, eller før februar, at han ville bruge troppeopbygningen ved grænsen til at angribe, og jeg ved ikke, om han vil bruge atomvåben nu, men det er meget faretruende.

Den vigtigste udtalelse under hele arrangementet kom fra John Kierulf, pensioneret dansk diplomat fra Udenrigsministeriet i Danmark. I sine indledende bemærkninger fortalte han, at USA har en politik for et såkaldt atomart overrumplingsangreb [first strike]. Det er kun Kina, som ikke har det. Mod slutningen af seminaret opfordrede ordstyreren ham til at uddybe dette. Han citerede fra Daniel Ellsbergs bog, "The Doomsday Machine": Confessions of a Nuclear War Planner:

"Ligesom de bomber, der ødelagde Hiroshima og Nagasaki, ville ethvert fremtidigt angreb med et enkelt taktisk atomvåben i nærheden af et tætbeholdt område, dræbe titusinder til hundredtusinder af ikke-kampdeltagere, ligesom dengang. Derfor er nærmest en hvilken som helst trussel om første brug af et atomvåben en terrortrussel. Enhver nation, der fremsætter sådanne trusler, er en terrornation. Det omfatter USA og alle dets allierede [det omfatter os, tilføjede han], herunder Israel, sammen med Rusland, Pakistan og Nordkorea."

Kierulf tilføjede, at hvis den handling, som man vil udføre, er ulovlig, så er truslen også ulovlig. Vi har ikke brug for dem, da nutidens konventionelle våben kan udslette ethvert militært mål. Atomvåben er selvmord eller altødelæggende våben. Afskrækkelse har fejlet ved mange lejligheder.

Han sluttede med at citere fra en tale, som præsident Reagan holdt i 1984, som var rettet til den amerikanske kongres, om hvorfor atomvåben bør afskaffes:

“En atomkrig kan ikke vindes, og må aldrig udkæmpes. Atomvåben forårsager ubeskrivelige lidelser og drab på uskyldige civile. De er ulovlige i henhold til den humanitære folkeret og er en forbrydelse mod menneskeheden. De er ubrugelige som afskrækkelse. De koster milliarder af dollars og giver ingen sikkerhed. Tværtimod vil enhver brug af atomvåben ødelægge vores civilisation og natur. Det vil sige alt menneskeliv og alle levende arter.”

Zepp-LaRouche: Vågn op nu, for ellers eksisterer du måske ikke mere ved denne tid i næste uge

Den 26. september 2022 (EIRNS) – En overdrivelse? Desværre ikke.

Verden er på vej mod et atomart opgør mellem USA-NATO og Rusland, med alt for få stemmer i Vesten, der hæver sig i protest og kræver alternativer, advarede Helga Zepp-LaRouche i en politisk diskussion med LaRouche-bevægelsens organisatorer mandag eftermiddag. “Denne nuværende krise omkring Ukraine er langt, langt mere farlig end Cuba-krisen i 1962. Den udgør en eksistentiel trussel mod hele civilisationen.”

Det er næsten som om verden eksisterer i to parallelle universer, erklærede Zepp-LaRouche. På den ene side er Ruslands ledende kredse fuldt ud overbevist om, at Vestens NATO-struktur er ude på at ødelægge Rusland i sin helhed, at splitte det i småstykker og “afkolonisere” det, som forskellige tænketanke åbent opfordrer til. Præsident Putin

udtrykte dette i sin tale til den russiske nation den 21. september. Udenrigsminister Lavrov og ambassadør Antonov har udtalt det samme både hjemme og i udlandet. Og en udtalelse fra den indflydelsesrige Izborsk Club, ligeledes den 21. september, talte på vegne af mange i Rusland, da den advarede om, at dette er "et skæbnesvangert øjeblik i historien". Den voldelige konfrontation mellem Rusland og Vesten medfører det ultimative spørgsmål: Vil Rusland overleve i denne kamp, eller vil det endelig og uigenkaldeligt forsvinde. En stor krig er umiddelbart forestående."

I det "andet" univers er NATO og Vesten fast besluttet på at bruge Ukraine-krigen til at gennemtvinge deres årtier gamle dagsorden om at "afkolonisere" eller fuldstændigt opsplitte Rusland i magtesløse ministater – en politik, som Zbigniew Brzezinski og andre aktiver fra London længe har været fortalere for. De har gentagne gange i løbet af det sidste år, højere og højere for hver dag, erklæret, at de er fuldt ud parate til at anvende atomvåben for at tvinge Rusland til at trække sig tilbage og kapitulere.

"Tingene er ved at gå grueligt galt", advarede Zepp-LaRouche. Vi har to højhastighedstog – atomtog – som kører mod hinanden, og der vil ske en togulykke, medmindre dette afværges i de kommende dage.

Begivenhederne i de sidste 24 timer har blot bekræftet denne vurdering. Folkeafstemningerne er i gang i de fire regioner i Ukraine, og alt tyder på, at der både er en meget stor valgdeltagelse, samt at der vil være en overvældende stemmeprocent til støtte for tilslutning til Rusland – som det var tilfældet med Krim tilbage i 2014. Afstemningen afsluttes den 27. september, og russiske parlamentarikere mener, at de sidste faser for regionernes tilslutning vil være gennemført inden den 30. september. På det tidspunkt vil de blive betragtet som en del af Rusland – {og forsvares som sådan af Moskva}.

I går blev udenrigsminister Tony Blinken og den nationale sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan sendt ud for at fortælle det nationale tv-publikum, at: "Vi vil ikke anerkende de falske folkeafstemninger", som Sullivan udtalte på CBS, "og vi vil håndtere dette område som det det er – ukrainsk territorium, ikke russisk territorium. Og vi vil fortsætte med at støtte ukrainerne, når de forsøger at ophæve besættelsen af dette område". Og så for en god ordens skyld: "Enhver brug af atomvåben vil blive mødt med katastrofale konsekvenser for Rusland". Blinken foretrak at true med, at Rusland ville lide "forfærdelige konsekvenser".

Zepp-LaRouche afrundede sine bemærkninger med en skarp advarsel: "Vi er nødsaget til at indlede en komplet rød alarm-mobilisering. Hvis der ikke lyder nogen tydelige stemmer af uenighed fra USA og Europa, vil dette i sig selv udgøre en faktor i Moskvas strategiske vurdering."

Vi må ændre den opfattelse i udlandet, at der næsten ikke er nogen forstandige stemmer i USA og Europa, eller i det mindste ikke tilstrækkeligt indflydelsesrige stemmer til at ændre den nuværende kurs mod atomar udslettelse. Disse stemmer må hæves {nu}, og højt – stemmer der forstår, at der er et grundlag for en forhandlet løsning på krisen i Ukraine, bygget op omkring en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til {alle} nationers behov.

Fremtrædende russere er opmærksomme på, og har erklæret det offentligt, at Lyndon LaRouches stemme har været afgørende, som den nødvendige formidler af ideer til en sådan politik til gavn for begge parter, og det er derfor, at deres fjender ønsker at stoppe talerne på Schiller Instituttets konferencer.

Foto: Loc Dang, Pexels

Planlægger London en Krimmissilkrise til oktober?

Den 23. september 2022 (EIRNS) – “Der er én ting, og kun én ting, som kunne redde verden, og det er, at Amerika skulle føre krig mod Rusland i løbet af de næste to år og etablere et verdensomspændende imperium ved hjælp af atombomben.” – Bertrand Russell, september 1945.

Hvordan er vi nået hertil, til det, som den tidligere våbeninspektør Scott Ritter fra marinekorpset kalder “et sekund i midnat”? “Dommedagsuret er bogstaveligt talt et sekund i midnat, og vi i Vesten kan udelukkende bebrejde os selv”. Hvem har på vores vegne besluttet, at der skal erklæres atomkrig mod Rusland? Hvornår blev det besluttet, og hvorfor var vi ikke (mentalt) til stede?

I en vis forstand kan man hævde, at denne beslutning blev truffet lige efter den 12. april 1945, hvor præsident Franklin Delano Roosevelt døde. Hvad angår spørgsmålet om, hvem der har besluttet sig for atomkrig, så overvej ordene fra London Economist fra 2007, da artiklen fremadrettet omtalte det, som tidsskriftet forventede, ville blive indført af den på daværende tidspunkt ikke-valgte Barack Obama: “I det farlige andet årti af det (21.) århundrede, da Vladimir Putin genoptog sin tredje periode som russisk præsident og stod klar til at invadere Ukraine, var det EU, der fik Obama-administrationen til at true med massiv nuklear gengældelse.”

Er det Storbritannien, som på tærsklen til 60-årsdagen for Cuba-krisen i oktober 1962 skubber verden mod termonuklear udslettelse? Den tidligere tyske CDU-talsmand for forsvarsanliggender, Willy Wimmer, valgte i sin beskrivelse af

den forandrede strategiske realitet, som verden nu står over for, når folkeafstemningerne er afsluttet i næste uge, i de fire områder, som nu er besat af Ruslands særlige militære operation, at minde verden om, at NATO havde overtrådt folkeretten ved at indlede krig mod Serbien i 1999. Den militære aktion blev gennemført under dække af noget, der hedder "Responsibility To Protect"(ansvar for beskyttelse). RTP blev første gang introduceret for offentligheden af Londons Tony Blair under en tale, som han holdt i Chicago Economic Club. "Det tog Tony Blair én tale i 1999 at lokke den vestlige verden i en fælde med en endeløs række af interventionistiske krige. Vi bekymrer os måske om befolkningen i Tibet, Baghdad og Libyen, men er vi menneskehedens frelsende riddere?" spurgte forfatter Geoffrey Wheatcroft i en artikel fra 2011, "Once Upon a Time in Westphalia". Evig krig, skrotning af den Westfalske Fred i 1648, der i over tre århundreder har været en hjørnesteen i civiliseret krigsførelse, har udgjort britisk politik siden 1999. Nu, hvis ikke den forhindres af indsatsen fra enkeltpersoner og organisationer, som arbejder sammen med Schiller Instituttet, vil den anglo-amerikansk tilskyndede permanente krig " foregå termonukleart", uanset hvad der bliver fremført om det modsatte.

Den bagvedliggende nødvendighed af at fremme dyre, forgæves krige, som ikke kan vindes, er det neoliberale systems moralske og økonomiske fallit. Men det er den malthusianske, rovgriske tankegang og den forfaldende dødkultur, som den transatlantiske verden er sunket ned i, der har et endegyldigt greb om de allerede fortrængte angloamerikanske "herrer af universet". Det Britiske Imperiums hånd, kong Charles, holder og tynger den globale bevidsthed. Krigsvåbnene er også rettet mod Europas befolkninger, og der er oprør i luften og i gaderne over for dette selvforskyldte vanvid. I virkeligheden har Europas og Amerikas befolkninger imidlertid altid været betragtet som overflødige, hvilket bibringer en makaber ironi til sloganet "nu er vi alle ukrainere". Varme, mad og sundhed

vil blive taget fra dem alle, nu, medmindre de kæmper. Disse befolkninger må bringes til at indse, at det finansielle oligarki også har sat dem på en universel "dræberliste". Helga Zepp-LaRouche, den amerikanske senatskandidat Diane Sare og de tusindvis af andre, der er udpeget på de ukrainske lister, er blot de første.

Husk Storbritanniens gale kong Charles' ord på sidste års COP26, "Halloween-klimatopmøde": "Med en voksende befolkning, der lægger et stigende pres på planetens begrænsede ressourcer, er vi nødt til at reducere CO2-udledningerne hurtigst muligt... Her er der behov for en omfattende militærlignende kampagne for at samle den globale private sektors styrke." Alle tilgængelige ressourcer skal sættes ind – ikke "for at stoppe den globale opvarmning", men for at føre total krig mod Rusland og Kina og alle, som modsætter sig denne totale krigspolitik. Formålet bag påskuddet om den globale opvarmning er nu blevet fuldt ud afsløret.

Den yderst krigeriske premierminister, Liz Truss, har netop opfordret til et "økonomisk NATO", hvilket afslører, som Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet konsekvent har fastholdt, at sanktionspolitikken i virkeligheden var, med den franske finansminister Bruno Le Maire's ord, "total finansiel atomkrig". "Lad os gøre det klart. Vi ønsker at ramme hjertet af det russiske system, vi sigter mod Vladimir Putin, vi sigter mod oligarkerne, men vi sigter også mod hele den russiske økonomi." Der er ingen tvivl om, at Truss, den tidligere udenrigsminister, nu også vil forsøge at gennemføre, især over for de afrikanske, sydamerikanske og asiatiske nationer, der forsøger at tilslutte sig Bælte- og Vej-Initiativet, anbefalingerne i Chatham House-rapporten fra juni 2022: "NATO Must Prioritize Climate Change as a Security Issue" (NATO skal prioritere klimaændringer som et sikkerhedsanlæggende).

Vi er nu nået frem til "et sekund før midnat", hvor USA og Storbritannien direkte indsætter den fascistiske Azov-

bataljon, som er forstærket med mange uddannede specialister og NATO-personel og -våben, og som fører en "afghansk" lignende krig ved Ruslands grænse, ved hjælp af det som er blevet benævnt "Resistance Operations Concept". Men hvis alt går som planlagt, kan disse styrker allerede om nogle få dage befinde sig inden for Rusland, som følge af de folkeafstemninger, der nu afsluttes. The Economist opfordrer til flere våben, mere træning og yderligere penge til Ukraine. Så er der artiklen fra 20. maj af Malcolm Chalmers, vicegeneraldirektør for Royal United Services Institute (RUSI): "This War Still Presents Nuclear Risks – Especially in Relation to Crimea" (Denne krig indebærer stadig nukleare risici – især i forbindelse med Krim): "Hvis en rød linje ikke blev accepteret af Ukraine, kunne Rusland så se sig nødsaget til at overveje en række yderligere muligheder for optrapning, f.eks. at sætte sine atomstyrker i højere beredskab. Stillet over for alternativet med det sandsynlige tab af Krim, kunne Putin antage, at Ukraine (med USA's opmuntring) sandsynligvis ville blinke først. Det ville betyde et øjeblik med ekstrem fare, hvor alle parter ville forsøge at forstå hinandens hensigter, selv om de ønskede at forfølge deres nationale interesser.

"Netop på grund af den fare, der er forbundet med en sådan situation, kunne en atomkrise af denne art gøre det lettere for lederne at indgå vanskelige kompromiser."

Alle fornuftige personer, især dem med nogen som helst indflydelse, må slutte sig til Schiller Instituttet og tage bladet fra munden nu. Hundredvis, tusindvis af mennesker burde rykke så meget som muligt af deres tidsplaner, for at afsætte oktober måned. Kontakt andre du kender, og giv dem mulighed for at deltage. På vegne af det, som verden bekæmpede fascismen for at bevare, til ære for de 100 millioner, der døde som ofre af den ene eller anden årsag i disse år, og i anerkendelse af vores gæld til dem, der endnu ikke er født, herunder på andre planeter, må vi ikke svigte menneskeheden, i

det der i de kommende uger, dage og timer kan vise sig at blive den farligste periode i hele menneskehedens historie.

Foto: Irina Zimno, Pexels

Rand Corporation og den amerikanske hær indledte Ukraine-operation i 2019 – Moon of Alabama, Caitlin Johnstone, Jimmy Dore m.fl.

Den 22. september 2019 (EIRNS) – Kritikere af det militærindustrielle kompleks har bemærket, at den igangværende konflikt i Ukraine, som kommer tættere og tættere på en nuklear konfrontation, ser ud til at have været en del af en planlægning, fremlagt i et 354-siders Rand Corporation-dokument, "Extending Russia: Competing from Advantageous Ground", som den amerikanske hær har indgået kontrakt med, og som blev offentliggjort i 2019.

Moon of Alabama dækkede det, og podcaster Jimmy Dore blev tilskyndet af den australske blogger Caitlin Johnstone til at producere en kort udsendelse om dokumentet i går. Dore afslørede simpelthen, hvordan Ukraines militære operation, som er koordineret og betalt af den amerikanske regering og andre NATO- og EU-institutioner, følger de anbefalinger, der gives i "Extending Russia", i hovedtræk med ringere resultater end forventet.

Det ser ud til, at Rand nu er blevet lidt flov over hele sagen

og ønsker at flytte skylden fra dem, der har skrevet teksten, til dem, som har læst den. De har indsat en erklæring på deres hjemmesides introduktionsside, hvor der er anført: " Redaktørens bemærkning, september 2022: Vi opfordrer dig til at udforske denne rapport og den ledsagende forskningsrapport. Eftersom russiske enheder og personer, der sympatiserer med Putins beslutning om at invadere Ukraine, har misfortolket denne forskning i de seneste uger, tilskynder vi dig ligeledes til at udforske denne nyttige ressource om Ruslands tilgang til propaganda med 'brandslukning af løgn' og vores forskning om begrebet 'sandhedsforfald', som er et fænomen, der til dels skyldes spredningen af desinformation."

Dores indledende citat er Rands forklaring om, at de søgte efter "muligheder, der afslører omkostninger, som kunne skabe ubalance og overbelaste Rusland." Man tilføjede, at resultatet ville være "ideelt set større byrder end dem, der ville blive tilføjet USA for at forfølge disse muligheder", og "Indførelse af mere indgribende handels- og finansielle sanktioner ville ... sandsynligvis nedbryde den russiske økonomi, især hvis sanktionerne er omfattende og multilaterale. Således vil deres effektivitet afhænge af andre landes vilje til at deltage i en sådan proces. Men sanktioner er forbundet med omkostninger og, afhængigt af deres strenghed, betydelige risici." Rand tog fejl i deres prognose af den skade, som Rusland blev forvoldt.

Rand fortsatte med at rådgive om, hvordan man skulle overveje "dødbringende støtte til Ukraine", som kunne "fremprovokere en meget bredere konflikt, hvor Rusland på grund af sin geografiske nærhed ville have betydelige fordele."

Dore fortsatte i yderligere ti minutter med at belyse Rand-anbefalingerne, med advarsler angående deres gennemførlighed. De overvejelser, som blev behandlet, omfattede positionering af bombefly, jagerfly inden for rækkevidde af Rusland og taktiske atomvåben i Europa og Asien", for at "lokke Rusland ud i et dyrt våbenkapløb ved at bryde ud af ordningen om atomvåbenkontrol".

Kort sagt var Rand-rapporten tætpakket med råd om at forsøge en række udstationeringer, hvoraf mange kunne udløse russiske kontraindsatser eller modangreb med en umådelig destruktiv kapacitet. Adskillige af de muligheder, der blev undersøgt, minder meget om det der rent faktisk er sket, og som kulminerede i præsident Putins trussel om at gengælde kraftige eller nukleare trusler på lignende vis.

Dore's

udsendelse: <https://www.youtube.com/watch?v=oVjPh-8JMJQ>.

Åbent brev: FN's Generalforsamling må fjerne årsagerne til krigsfaren

Den 21. september 2022 (EIRNS) – Følgende åbne brev til FN blev offentliggjort i dag, i fællesskab af Schiller Instituttet og Foundation to Battle Injustice. Det er tilgængeligt til at underskrive, online, og omfattende udbredelse.

FN's Generalforsamling må fjerne årsagerne til krigsfaren!

Foundation to Battle Injustice har med et offentligt brev appelleret til FN om at afskaffe Myrotvorets-listen, som er målrettet 4.000 internationale journalister og andre institutionelle personer med henblik på attentat ("likvidering"), og kræver en strafferetlig undersøgelse af baggrunden for denne operation. Mange af disse journalister er på denne liste, fordi deres beretninger ikke var i overensstemmelse med den "tilladte officielle fortælling" fra NATO om situationen i Ukraine. Men andre er på denne liste, fordi de kræver en diplomatisk løsning, inden krigen eskalerer

ukontrollerbart.

Vi er hastigt ved at nå det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage. Det seneste møde i Ukraines forsvars kontaktgruppe i Ramstein, bragte krigen op i et højere gear ved at lade NATO-medlemsstaterne sende stadig mere sofistikerede præcisions- og langtrækkende våben til Ukraine, og efterhånden er det tydeligt, at dette er en krig mellem NATO og Rusland. Den ukrainske forsvarschef, Valerij Zaluzhnyi, hævder, at Rusland er på nippet til at anvende taktiske atomvåben, og kræver at Vesten foregribende skal indsætte "det samlede arsenal af midler, som verdensmagterne har til rådighed" mod Rusland. Og den ukrainske regerings "Kiev Security Compact" kræver et egentligt medlemskab af NATO og EU, som giver en beskyttelse af artikel 5-typen, hvilket vicechef for det russiske sikkerhedsråd, Dmitrij Medvedev, har karakteriseret som "prologen til Tredje Verdenskrig".

Den virkelige årsag til krigsfaren og denne optrapning ligger i det faktum, at det transatlantiske neoliberale finanssystem er på vej mod en hyperinflationær sammenbrudskrise, som det var tilfældet i Weimar-Tyskland i 1923, hvilket er forårsaget af den årtier lange pengepolitiske profitmaksimering og likviditets-indsprøjtninger. Krisen i dette system påvirker allerede nu den ganske verden, men især udviklingslandene, med eksploderende fødevarer- og energipriser.

Den eneste måde at afværge faren for Tredje Verdenskrig, som truer med udslettelse af hele menneskeheden, er at erstatte det nuværende håbløst bankerotte system med et nyt kreditsystem, et nyt Bretton Woods, som genopliver verdensøkonomien og især tilvejebringer billige, langfristede kreditter til reel økonomisk udvikling i det Globale Syd. Da både krigsfaren og truslen fra den overhængende kollaps af finanssystemet berører hele verden, er FN's Generalforsamling det rette sted at tage initiativ til at skabe en ny retfærdig økonomisk verdensorden og må tage skridt til dette nu.

Vi appellerer derfor til FN's Generalforsamling om at sikre en åben og fri debat om behovet for at etablere en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle verdens landes interesser, ikke kun til alle journalister og enkeltpersoner der står på Myrotvorets liste, men for alle mennesker, som bidrager med ideer til at gøre verden til et sikkert og bedre sted.

Vi appellerer derfor til FN's Generalforsamling om at indkalde til en ekstraordinær hastekonference for at gennemføre en sådan ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur og give udtryk for denne hensigt ved at vedtage en resolution herom.

Underskriv det åbne brev
https://schillerinstitute.nationbuilder.com/open_letter_un_no2

For yderligere oplysninger, se <https://schillerinstitute.com/>

“Hvordan Rusland afskrækkes fra anvendelse af atomvåben i Ukraine – samt reaktionen hvis afskrækkelse fejler

Den 19. september 2022 (EIRNS) – Hvis man er en regelmæssig læser af denne rapport, blev man sikkert chokeret sidste torsdag den 15. september over at erfare, at chefen for de ukrainske væbnede styrker, general Valeriy Zaluzhnyi, havde været medforfatter til en artikel, som blev offentliggjort på det ukrainske nyhedssite Ukrinform den 7. september, hvori det

hævdes, at der var tegn på, at Rusland forberedte et atomangreb i Ukraine, og at det derfor er “yderst nødvendigt ... [at] ethvert russisk forsøg på konkrete tiltag til benyttelse af taktiske atomvåben må foregribes ved at anvende det samlede arsenal af midler, som verdensmagterne har til rådighed”. Vi advarede dengang om, at “en så uhørt farlig og provokerende artikel aldrig kunne være blevet skrevet, endsige offentliggjort, uden forudgående godkendelse fra de amerikanske, britiske og NATO-styrkerne, som fører krigen.” (<https://www.ukrinform.net/rubric-ato/3566404-prospects-for-running-a-military-campaign-in-2023-ukraines-perspective.html>)

Advarsel bekræftet.

I løbet af den forgangne weekend offentliggjorde Atlantic Council – en Washington-baseret tænketank der er finansieret af det britiske udenrigs- og Commonwealth-ministerium, NATO og det amerikanske udenrigsministerium, og som har spillet en ledende rolle i den åbenlyse støtte til krig mod både Rusland og Kina – et “Notat til USA’s præsident”, der opfordrer til netop denne politik med forebyggende atomkrig, under overskriften “How To Deter Russian Nuclear Use in Ukraine-and Respond if Deterrence Fails” (Hvordan Rusland afskrækkes fra anvendelse af atomvåben i Ukraine – samt reaktionen hvis afskrækkelsen fejler). Forfatteren, Matthew Kroenig, er fungerende direktør for Atlantic Councils Scowcroft Center for Strategy and Security, tidligere CIA- og forsvarsministeriel analytiker, og er en velkendt og desværre indflydelsesrig fortaler for krig under dække af “afskrækkelsesteori”. I maj 2022 blev han udpeget som kommissær i Kongressens kommission om USA’s strategiske position.

Som vi dokumenterer nedenfor, præsenterer Kroenigs notat forskellige politiske muligheder, hvis USA ikke formår at “afskrække” Rusland fra at bruge et atomvåben, herunder: 1) øgede våbenleverancer til Ukraine; 2) “et begrænset konventionelt angreb på de russiske styrker eller baser, der er direkte involveret i angrebet”; og 3) “USA kunne bruge

atomvåben som respons og afskrækkelse fra yderligere russisk anvendelse af atomvåben i Ukraine". Kroenig skriver, at han foretrækker en kombination af mulighed nr. 1 og 2, men han lader muligheden stå åben for, at fuld "afskrækkelse" kunne kræve mulighed nr. 3 – dvs. en fuldstændig atomkrig mellem USA og Rusland.

Magasinet {Economist} i London, et af det Britiske Imperiums fremtrædende politiske medier, foretrak at opfordre USA til at forsyne Ukraine med "ATACMS-våbensystemer med længere rækkevidde til HIMARS-løfteraketterne, som har vist sig så effektive, og som det tidligere tøvede med at levere". {Economist} hævder, og holder tilsyneladende masken, at en optrapning med Rusland kan undgås ved ikke at affyre disse missiler med længere rækkevidde ind på russisk territorium, og at "Ukraine helt sikkert vil efterkomme det".

Behøver vi minde {Economist}'s redaktører om den udtrykkelige advarsel, som Ruslands ambassadør i USA, Anatoly Antonov, udsendte den 14. september? [Hvis disse krigere har langtrækkende amerikanske missiler, vil de uden tøven bruge dem i vores land. Et sådant scenarie ville betyde direkte involvering af USA i en militær konfrontation med Rusland.]

Højtstående Amerikanske militærofficerer – såsom general Anthony J. Cotton, der snart bliver chef for USA's strategiske kommando – er allerede i gang med at efterplapre trusler, som dem der er udformet af Atlantic Council og {Economist}, mod {både} Kina og Rusland. Det pro-britiske krigsparti i USA udsender endog provokationer i form af "fejl" af præsident Biden, som i går i et interview med CBS News meddelte, at USA ville udsende amerikanske soldater for at "forsvare Taiwan i tilfælde af en kinesisk invasion" – en klar overtrædelse af årtiers amerikansk politik over for Kina.

Bag denne tilskyndelse til krig ligger det finansielle etablisementets ønske om at påtvinge en undertvungen verden en dødbringende schachtiansk nedskæringspolitik, mens deres

system er ved at bryde sammen i kollaps. Denne nye mørke tidsalder er allerede ved at trænge ind i Europa, hvor dele af befolkningen i en række lande er begyndt at rejse sig i protest. Som Helga Zepp-LaRouche opsummerede situationen i et budskab til den årlige kongres den 17. september for Frankrigs parti Solidarité et Progrès:

"Så mens den Europæiske Union er ved at bryde sammen, og dette vil betyde Europas endeligt som industristat, hvis vi ikke ændrer kurs, så bevæger landene i Asien, Kina, Rusland og de øvrige asiatiske lande, men også de mange andre lande i det Globale Syd, sig hastigt på vej i retning af en ny økonomisk verdensorden baseret på min afdøde mands principper.

Så vi må sikre os, at vi faktisk finder nok mennesker i Europa og USA, men især i alle de europæiske lande, som vil forhindre denne vanvittige konfrontation med en total afkobling fra Kina og et ønske om at ødelægge Rusland, som (den tyske udenrigsminister) Baerbock til stadighed gentager. Vi er ligeledes nødt til at samarbejde med Rusland og Kina om udviklingen af Afrika, Latinamerika og hele Asien og de dele af Europa, som endnu ikke er udviklet – og der findes sådanne steder...

Vi må grundlæggende vende tilbage til ånden fra Bandung, som lige nu genoplives blandt landene i det Globale Syd, der genopliver ånden fra Den alliancefri Bevægelse, de fem principper for fredelig sameksistens, om absolut respekt for den andens suverænitet, ikke-indblanding i andres indenrigsanliggender og samarbejde."

Foto, CC0 Pexels

Helga Zepp-LaRouche holder tale på den årlige kongres for det franske parti Solidarité & Progrès

Den 18. september 2022 (EIRNS) – {Det følgende er en ikke-korrigeret transskription af den videobesked, som Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, sendte til den årlige kongres for det franske parti Solidarité & Progrès den 17. september: “Et nyt Bretton Woods for at undgå krig og stigende leveomkostninger.”}

Goddag, jeg sender jer mine bedste hilsner i anledning af jeres festdag.

Det er tydeligvis et meget dramatisk øjeblik i menneskehedens historie. Jeg kan kun håbe, at der er tilstrækkelige kræfter i Frankrig, som påtager sig en ledende rolle i at forlade NATO eller i det mindste at trække sig ud af den integrerede kommando. For netop nu er der en optrapning, som vi ser med hensyn til Ukraine, hvor man netop har præsenteret det, som man kalder “Kiev Security Compact”, der hovedsageligt har til hensigt at give Ukraine en status som en NATO-associeret med artikel 5, hvilket Dmitry Medvedev, næstformand for det russiske sikkerhedsråd, kaldte prologen til Tredje Verdenskrig.

Eftersom kampene for øjeblikket er optrappet i Ukraine, hvor NATO er fuldstændig involveret, udgør dette faktisk den røde linje, som er ved at blive overskredet, og man kan kun undres: Hvor længe har Rusland tålmodighed? Den russiske ambassadør i Berlin har netop meddelt, at Tyskland har overskredet den røde linje, og det henviser sandsynligvis både til det faktum, at de våben, som Tyskland leverer til Ukraine, ikke er omfattet

af nogen restriktioner, så de kan anvendes på russisk territorium, samt mødet, som USA netop har indkaldt til i Ramstein [luftbasen], som udgjorde det en del af USA's territorium, hvor det blev besluttet at sende stadig mere avancerede præcisionsvåben til Ukraine, hvilket klart udgør en ny fase i optrapningen.

Sammenhold nu denne krigeriske opførsel fra NATO's side med det, som Ursula von der Leyen udtalte i sin "State of the Union"-tale om tingenes tilstand i EU, hvor hun erklærede, at med krigen i Ukraine "har ondskabens grimme brutale ansigt vist sig". Hvem har sådan et grimt ansigt? Hun sagde, at EU er velforberedt, selv om det tog dem flere år efter finanskrisen i 2008 at finde holdbare løsninger – hvilket naturligvis er en vittighed, eftersom det finansielle system netop oplever en hyperinflation eller en eksplosion. Det er en endnu mere forfærdelig spøg, fordi 750.000 mennesker døde i Europa af Covid-19, sammenlignet med mindre end 6.000 i Kina, som tæller ca. tre gange så mange mennesker. Hun udtalte, at EU øjeblikkeligt var forberedt, da Rusland angreb Ukraine. Dette øjeblik er imidlertid blevet forberedt gennem ti års træning af ukrainske tropper af NATO, USA og Storbritannien m.fl..

Så dette er faktisk en anledning til at forlade EU og afstå fra NATO, for det er indlysende, at hvis vi fortsætter på denne kurs, vil de føre os ind i et forløb, som, hvis det kommer til en atomkrig i Europa, vil medføre, at ingen vil overleve i hele Europa, og det bør vi alle være meget bevidste om.

Alt sammen er blevet forudsagt af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, som på profetisk vis erkendte dette, da Nixon afkoblede dollaren fra guldreserve-standarden og afsluttede Bretton Woods-systemet ved at indføre et system med flydende valutakurser. LaRouche erklærede, at hvis man holdt fast ved denne politik, ville det resultere i en ny depression, en ny fascisme og fare for en ny verdenskrig, medmindre man ville overgå til et helt andet økonomisk system. Det er dér, vi

befinder os i dag. Han fremsatte ikke blot alle disse forudsigelser, som skulle vise sig at være helt korrekte, men han foreslog også alternativer: Det første udviklingsprogram for Afrika, industrialiseringen af hele Afrika, præsenterede vi i 1976 i Paris på en meget vigtig konference. Vi udarbejdede i årenes løb udviklingsprogrammer for Latinamerika, Indien, Eurasien, USA og Den produktive Trekant for Europa som helhed.

Så da præsident Xi Jinping annoncerede Bælte- og Vej-Initiativet i 2013 i Kasakhstan, offentliggjorde vi alle vores undersøgelser og kaldte det "Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen." Når jeg nu iagttager, hvad Kina gør, og hvad der sker lige nu, så er der ved at opstå en ny økonomisk verdensorden mellem Rusland, Kina, RIC-landene og BRICS-landene. Der har netop været afholdt et utroligt vigtigt møde i Samarkand i Usbekistan i Shanghai Samarbejdsorganisationen. Samtlige af disse lande gennemfører økonomiske politikker for at overvinde kolonialismen og fattigdommen. Den fremtrædende russiske økonom Sergei Glazyev påpegede i sin fødselsdagshilsen i anledning af 100-årsdagen for LaRouches fødsel, at samtlige lande, som har økonomisk succes på nuværende tidspunkt, gennemfører Lyndon LaRouches idéer.

Det er præcis det, som sker, mens den Europæiske Union er ved at bryde sammen. Dette vil betyde Europas endeligt som industristat, hvis vi ikke ændrer kurs sammen med landene i Asien, Kina, Rusland og de øvrige asiatiske lande. Men også de mange andre lande i det Globale Syd. De er hastigt på vej i retning af en ny økonomisk verdensorden baseret på min afdøde mands principper.

Så vi må sikre os, at vi faktisk finder nok mennesker i Europa og USA, men især i alle de europæiske lande, som vil forhindre denne vanvittige konfrontation med en total afkobling fra Kina og et ønske om at ødelægge Rusland, som Baerbock til stadighed gentager. Vi er ligeledes nødt til at samarbejde med Rusland og Kina om udviklingen af Afrika, Latinamerika og hele Asien

og de dele af Europa, som endnu ikke er udviklet – og sådanne steder forefindes.

Det betyder, at vi er nødt til at omstille os fuldstændigt. Vi må slippe af med dette neoliberale vanvid, som nogle af de ledende politikere i Bruxelles tydeligvis tidligere var ramt af, og ikke kun der.

Vi er nødsaget til at vende tilbage til vores bedste traditioner i Europa: Nikolaus af Cusas idéer, idéen om at der udelukkende kan være fred i mikrokosmos, hvis samtlige mikrosystemer udvikler sig til en harmonisk helhed. Man må gå tilbage til Leibniz' idéer, som i stedet for at hade Kina fastslog, at de to mest avancerede civilisationer på planeten, Europa og Kina, er nødt til at række deres hænder ud og udvikle alle de områder, som ligger mellem dem og mod syd. Vi må grundlæggende vende tilbage til ånden fra Bandung, som lige nu genoplives blandt landene i det Globale Syd, der genopliver ånden fra Den alliancefri Bevægelse, de fem principper for fredelig sameksistens, om absolut respekt for den andens suverænitet, ikke-indblanding i andres indenrigsanliggender og samarbejde.

Alt dette skal ske i Mahatma Gandhis ånd, i en ånd af ikke-vold, og det han benævnte “{ahimsa}”, som er idéen om, at man skal gøre op med enhver form for vold i sindet og i sjælen. Da Nehru blev spurgt, om “{ahimsa}”, om ikke-vold hjælper i lyset af atombomben, sagde han, at især når man står over for faren ved atomvåben, har man brug for ikke-vold. Så jeg vil gerne overbringe jer dette, som et budskab. Vi må organisere en ny modstandsbevægelse mod denne krigeriske politik og risikoen for en ny fascisme. Og lad os, i denne ånd, samarbejde i de næste uger og måneder, som bliver de vigtigste i verdenshistorien, fordi de vil blive afgørende for krig og fred.

Kassér Malthus; lyt i stedet til Lyndon LaRouche!

Den 15. september 2022 (EIRNS) – Der er ikke udsigt til nogen ændring i Vestens hensynsløse fremstød mod global krig, en krig, som [hvis den ikke stoppes], ifølge logikken i nutidens militærteknologiske kapaciteter, ubønhørligt fører til atomkrig. Det kan heller ikke fortsætte i en uendelighed, provokation efter provokation. Vi nærmer os et afgørende punkt.

Tag torsdagens nyheder: Vi ser Biden-administrationen bebude yderligere økonomiske sanktioner mod Rusland, denne gang rettet mod dets MIR-betalingskortsystem, samtidig med at der tilføres yderligere 600 millioner dollars i militær bistand til Ukraine. Sidstnævnte, som omfatter yderligere våben, ammunition og udstyr fra det amerikanske forsvarsministeriums lagre, bringer USA's militære bistand til Ukraine op på ca. 15,8 mia. dollars siden denne administrations tiltrædelse for mindre end to år siden.

Tysklands udenrigsminister Ana Baerboek, der er med som en tåbelig, umoden nihilist, foreslog i dag, at Tyskland omgående begynder at transportere sine Leopard-kampvogne til Ukraine, som dermed føjes til de stadig mere avancerede NATO-våben på Ruslands grænse.

Ukraine kræver ikke kun disse kampvogne, men tillige våben som f.eks. det længere rækkende (300 km) U.S. Army Tactical Missile System (ATACMS).

I dag udsendte Ruslands udenrigsministerium en direkte og meget specifik advarsel: Hvis USA leverer ATACMS, vil det overskride Ruslands "røde linje". Rusland vil betragte USA som

“en part i konflikten” og vil reagere i overensstemmelse hermed.

Det amerikanske Senat, ikke tilfreds med blot én krig mod en nuklear stormagt, har i dag taget skridt til at provokere Kina yderligere, idet Senatets udenrigsudvalg har godkendt Taiwan Policy Act af 2022, som vil kræve, at de amerikanske myndigheder skal behandle Taiwan – en provins under Kina gennem hele historien – “som om det var blevet betegnet en vigtig ikke-NATO-allieret, med henblik på overførsel eller potentiel overførsel af forsvar”. Kinas udenrigsministerium udstedte en lige så utvetydig advarsel om, at selv yderligere overvejelser om lovforslaget, endsige dets vedtagelse, vil “ryste det politiske fundament for forbindelserne mellem Kina og USA og forårsage ekstremt alvorlige konsekvenser for relationerne mellem Kina og USA, og for freden og stabiliteten på tværs af Taiwan-strædet.”

Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche indledte sin hovedtale ved instituttets konference den 10.-11. september, “Hvorledes man kan inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i verdenshistorien”, med en fast erklæring om, at dette er unødvendigt. Hun opsummerede krisen og løsningen:

“Hvem vil benægte, at vi står over for det farligste øjeblik i historien nogensinde? Lad mig indledningsvist understrege dette eftertrykkeligt: Denne mangesidede, hidtil usete krise er udelukkende et resultat af en forfejlet politik, og derfor kan den korrigeres.”

Hun fremsatte spørgsmålet: Hvad er den grundlæggende forskel i den tankegang, som fører Vesten ned i afgrunden, mens de fleste asiatiske lande og det Globale Syd generelt er begyndt at gøre fremskridt?

For at forstå det, anbefalede Zepp-LaRouche at studere den klassiske, platoniske tænkemåde, som den amerikanske statsmand

og fysiske økonom Lyndon LaRouche, hendes afdøde mand og politiske partner, har indført og videreudviklet, i modsætning til de reduktionistiske, monetaristiske "Flat Earth"-ideologier, som det oligarkiske "slimskimmel" har anvendt i årtusinder, for at fastholde befolkningen i uvidenhed og opretholde deres styre. Sidstnævnte er legemliggjort i "teorierne" fra det Britiske Imperiums Thomas "no more people!" Malthus.

Forkortet: "Kinas fremgang er resultatet af en korrekt økonomisk politik, som er et ekko af LaRouches teori; USA og Europa er ved at bryde sammen, fordi de foretrækker Malthus frem for LaRouche. Krisen i Vesten er helt og holdent selvforskyldt og ikke et resultat af Ruslands eller Kinas onde politik", erklærede hun.

Så derfor, som man kan læse andetsteds, var de vigtigste asiatiske lande samlet til åbningen af Shanghai-Samarbejdsorganisationen (SCO) i Samarkand i Usbekistan. De forsamledes omkring et helt andet perspektiv: at forholdet mellem nationer og mennesker må være baseret på gensidig respekt, fælles bestræbelser på at fremme den økonomiske udvikling og venskab. Præsidenterne Xi Jinping og Vladimir Putin var iblandt dem der direkte erklærede, at et nyt paradigme for menneskeheden, centreret om fremme af økonomisk udvikling, udgør den eneste udvej for at komme fri af den hastige fremstormen mod global krig.

Dette SCO-topmøde afholdes personligt, ikke virtuelt. Et af de afgørende emner på den fortrolige dagsorden for disse drøftelser er, hvorledes der omgående kan etableres mekanismer, som fører til et nyt internationalt finanssystem, der kan beskytte den reelle udvikling og dermed størstedelen af jordens befolkning, mod de "ødelæggelser" og "chok", som hurtigt opstår i kølvandet på den amerikanske centralbanks pengepolitiske stramning af det system, som den selv har gjort hyperinflationært. Drøftelserne om at trække sig væk fra dollaren accelererer.

Der er store chok på vej. Som Helga Zepp-LaRouche anbefaler, er det på tide at lære at tænke som LaRouche, og ikke som Malthus.

Helga Zepp-LaRouches åbningstale til konferencen i Schiller Institutet: “Hvorledes man kan inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i verdenshistorien”

Udskrift:

Jeg ønsker at tale om det emne, at den universelle historie ikke må ende i en tragedie. Hvem vil benægte det faktum, at vi står over for det farligste øjeblik i historien nogensinde? Lad mig understrege dette eftertrykkeligt fra begyndelsen: Denne mangesidige, hidtil usete krise er udelukkende et resultat af fejlagtig politik, og derfor kan den korrigeres. Det vil sige, hvis den politiske vilje til at gøre det forefindes. At mobilisere denne politiske vilje er hvad denne konference, der fejrer min afdøde mand, Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag, har som formål.

Vi befinder os i en akut fare for, at den strategiske situation kommer ud af kontrol og forårsager en termonuklear tredje verdenskrig. En situation som er farligere end på

højdepunktet af Cuba-krisen, og som, hvis det kommer dertil, vil betyde menneskehedens udslettelse, en atomvinter, og der vil ikke engang være en historiker tilbage til at studere årsagerne til, at dette indtraf. Selv om der ikke er nogen tvivl om, at denne fare er meget reel, er der stadig nogle politikere der hævder, at intet scenarie kan udelukkes. Formiddagsbladet Bild Zeitung praler i dag med, at den nuværende ukrainske offensiv i Kharkov er massivt understøttet af NATO, pansrede køretøjer fra USA og Tyrkiet, kampvogne fra Polen, efterretninger fra NATO; USA yder i alt 10 milliarder dollars til våben i Ukraine. Er alle disse lande og NATO ikke allerede deltagende i krigen? Spørgsmålet er, hvornår den røde linje er overskredet, og hvornår vi får en regulær krig mellem Rusland og NATO?

Desuden er finanssystem i den transatlantiske del af verden håbløst bankerot. Det er ved at gennemgå enten en hyperinflationær eksplosion som Weimar-Tyskland i 1923, blot ville det i dette tilfælde ikke ramme ét land, men hele det såkaldte Vesten. Eller vi kan meget snart opleve et kædereaktionskollaps, udløst af en meget forsinket renteforhøjelse gennem centralbankerne. Den Europæiske Centralbank har netop forhøjet renten med 0,75 %, den højeste i dens historie. Jerome Powell fra den amerikanske centralbank fremkalder "smerten" fra Paul Volckers højrentepolitik, som i slutningen af 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne lå på over 20 %. Hvis man nu pålægger dette i den nuværende situation, hvor mange forgældede virksomheder allerede er gået helt fallit, og hvor der foregår en kapitalflugt fra de nye markeder, kunne det udløse et langvarigt styrtdyk ned i en mørk tidsalder i ethvert land, der er afhængigt af det transatlantiske finanssystem.

Hvis vi får et sådant sammenbrud, vil det naturligvis øge krigsfaren øjeblikkeligt. På verdensplan er der allerede en hungersnød. I forvejen er 1,7 milliarder mennesker i fare for at sulte. Ifølge FN dør 25.000 mennesker hver dag af sult helt

uden grund! Det er klart, at hvis der sker et sammenbrud, vil det føre til, at hundredvis af millioner, hvis ikke milliarder, mennesker dør.

Pandemien er ikke besejret. Der er udsigt til nye pandemier af samme grund som COVID-19 brød ud, fordi man i en fuldstændig underudviklet verden i store dele af hele kontinenter har undertrykt hele befolkningers immunforsvar.

I Europa og især i Tyskland er vi lige nu med den nuværende regerings politik ved at støde mod muren denne vinter. Der vil være omfattende konkurser, massearbejdsløshed, nødsituationer, strømafbrydelser. Banker som JPMorgan Chase forbereder sig allerede på at forlade Tyskland til fordel for London eller andre hovedstæder i tilfælde af strømudfald, hvilket de forventer.

Officielt har vi en strategisk situation, hvor den regelbaserede orden i Vestens "demokratier" står over for de ondsindede "autokratier" og diktaturer i Rusland og Kina. I realiteten er situationen et spejlbillede. Landene i Asien, anført af Kinas fremgang, BRICS, Shanghai-samarbejdsorganisationen og en stor del af det Globale Syd, er ved at opbygge et nyt økonomisk system med det formål at overvinde fattigdom og opnå reel økonomisk udvikling. Der er tale om en renæssance af ånden fra Bandung, en genoplivning af Den alliancefrie Bevægelse. Det, som disse lande denne gang er helt fast besluttet på at gøre, er at afslutte kolonialismen endeligt: den kolonialisme, som officielt ikke eksisterer, men som opstod i nye klæder. De ønsker denne gang at gennemføre de fem principper for fredelig sameksistens.

Lad os se nærmere på dem. Hvordan forholder det sig egentlig i det såkaldte Vesten? Der eksisterer ikke længere noget demokrati. Muligheden for at Vesten kunne bevæge sig mod et system med "fascisme med et demokratisk ansigt" blev allerede i midten af 1970'erne drøftet af Den trilaterale Kommission og tænketanke, der åbent diskuterede, at det i tilfælde af et

økonomisk sammenbrud kunne være nødvendigt at indføre så drakoniske stramninger, at man måtte gøre op med de grundlæggende forfatningsmæssige rettigheder. Samuel Huntington, der er kendt for *The Clash of Civilizations*, som var en plan for en Nord-Syd-konflikt, der skulle erstatte Øst-Vest-konflikten, og forfatteren til den forfærdelige bog *The Soldier and the State*, som er et regulært argument for lejesoldater, der skal forsvare imperiet, skrev for Den trilaterale Kommission i 1975 *The Crisis of Democracy*: Det var tanken om, at nulvækst ville gøre det nødvendigt at begrænse demokratiet; at hvis regeringerne er for demokratiske, så ville kun en katastrofal krise være tilstrækkelig til at pålægge folket de ofre, der måtte være nødvendige.

Altså, det er jo Carl Schmitts politik, at det er regenten, der fastsætter undtagelsestilstanden. [Fig.1] Dette bringer os tilbage til det punkt, hvor Abba Lerner sagde til LaRouche i den berømte debat [december 1971] på Queens College i New York, at hvis folk havde accepteret Hjalmar Schacht, ville Hitler ikke have været nødvendig. 47 år senere er demokratiet – som man for et stykke tid siden ville antage omfatter retten til ytringsfrihed – hvor en demokratisk mangfoldighed af synspunkter kunne udveksles, den idé er fuldstændig væk. Der findes ikke længere nogen sandhed, som man kan finde ud af, i det mindste tilnærmelsesvis, f.eks. gennem den sokratiske dialog; i stedet må man acceptere den ene fortælling. En stor del af den såkaldte politik, der foregår i dag, er et absolut forsøg på at få diktatorisk kontrol over denne fortælling.

En del af denne fortælling er, at krigen i Ukraine var resultatet af "en uprovokeret russisk aggression". Blot at nævne at historien ikke begyndte den 23. februar; hvis man siger, at der var en historie før dette, gør det en til Putin-agent, til medløber eller tilhænger af russisk propaganda. Hvis man foreslår at forsøge at afslutte krigen så hurtigt som muligt, hvilket også er den holdning, som førende militære eksperter har, såsom den pensionerede tyske general Kujat,

tidligere generalinspektør i Bundeswehr og leder af NATO's militærkomité (en meget høj stilling), udtaler i en nylig artikel, at krigen ikke kan vindes af nogen af parterne, at sanktionerne kan forårsage uoprettelige skader på den tyske økonomi; at vores frihed hverken blev forsvaret ved Hindu Kush eller bliver forsvaret i Ukraine lige nu; at denne optrapning risikerer at føre til en atomkrig. Alt dette er naturligvis meget gode grunde til at forhandle en fredsaftale. Hvis man siger sådant, bliver man anbragt på en dødsliste på ukrainske websteder, som finansieres af USA's udenrigsministerium: Se, det er naturligvis ægte demokrati. De europæiske regeringer deltager regelmæssigt i møder i de ukrainske institutioner, som administrerer disse websteder, som f.eks. det ukrainske Center for bekæmpelse af Desinformation.

Lige nu har man i de fleste vesteuropæiske og amerikanske lande – Storbritannien især – en "Gleichschaltung", en ensretning i de toneangivende medier, som ville få Goebbels til at blegne af misundelse. Der hersker en McCarthy-atmosfære, et digitaliseret Gestapo. I de seneste måneder har adskillige mennesker fortalt mig privat, at de er bange for at sige deres mening, selv i private kredse, fordi de ellers er bange for at blive udstødt.

Jeg vil gerne præcisere dette: Vi har ikke brug for russiske analyser for at nå frem til vores konklusioner. Vi har en international privat nyhedstjeneste, Executive Intelligence Review, som blev oprettet af Lyndon LaRouche i 1974. Det Nationale Sikkerhedsråds Senior Director of International Economic Affairs, Norman Bailey, fortalte os i 1984, i sin stilling som rådgiver i Det Hvide Hus under Reagan-administrationen, at han anså EIR for at være den bedste private efterretningstjeneste i verden. Vigtigere er det, at vi ikke indsamler efterretninger ved at læse avisudklip, men ved at uddanne vores egen politik, og derefter evaluerer vi reaktionerne og drager konklusioner, og analyserer hvad det betyder.

Vi kender forhistorien om den 23. februar, fordi vi er en del af den. Allerede før Berlinmuren faldt, havde LaRouche forudsagt Sovjetunionens sammenbrud absolut korrekt i 1984, da han sagde, at hvis Sovjetunionen ville fortsætte sin daværende politik med at afvise samarbejdet med Reagan om SDI og holde fast i Ogarkov-planen, så ville landet bryde sammen i løbet af fem år. Det er præcis, hvad der skete. Vi fremlagde løsningen på dette – Den produktive Trekant, Paris-Berlin-Wien. Da Sovjetunionen brød sammen, foreslog vi at forbinde Europa og Asien gennem økonomiske udviklingskorridorer, og vi kaldte det Den eurasiske Landbro. Det var vores idé om en fredsordning for det 21. århundrede. [Fig. 2] Vis venligst billedet af Den eurasiske Landbro, som senere blev til Verdenslandbroen, som stadig er vores nuværende politik.

Det ville have været i alle landes egeninteresse at realisere dette forslag. Vi ved, at det blev afvist af geopolitiske årsager af Thatcher, Bush senior og Mitterrand, fordi det på det tidspunkt var disse landes politik at forvandle den tidligere supermagt Sovjetunionen til et Rusland, som blot ville blive degraderet til at være et råstofeksporterende tredjeverdensland. Det var tanken i 1991 at fjerne en potentiel konkurrent på verdensmarkedet, fordi man mente, at Rusland ville have flere uddannede videnskabsmænd og flere råstoffer, så hvis man tillod økonomisk udvikling, ville det blive stærkere end USA på det tidspunkt.

Men på trods af at denne politik blev afvist på det tidspunkt, vedblev vi med at organisere for Den eurasiske Landbro på fem kontinenter. Vi afholdt hundredvis af konferencer og seminarer, og fra det udgangspunkt oplevede og observerede vi på første hånd, hvordan den historiske chance fra 1989 [fig. 3] blev forspildt. Vi udgav en bog om det. Samt hvordan løfterne om ikke at udvide NATO mod øst blev brudt. Vi observerede på første hånd, ved at organisere for Den produktive Trekant og Den eurasiske Landbro, hvordan chokterapien i Jeltsin-årene reducerede Ruslands industrielle

potentiale mellem 1991 og 1994 til kun 30 %. Hensigten om at ruinere Rusland var allerede til stede, og Jeltsin var det villige instrument for denne politik.

Nu, efter Putin kom til magten, blev politikken for farverevolutioner gennemført: den orange revolution i Ukraine i 2004, rosenrevolutionen i Georgien, den hvide revolution i Rusland og den gule revolution i Hongkong mod Kina. I 1999 iværksatte Blair politikken for "retten til at beskytte", som var en idé om at erstatte Den westfalske Fred og FN-pagten med en regelbaseret orden for at skabe grundlaget for interventionskrige i Sydvestasien og Libyen.

Nej, vi gentager ikke russisk propaganda. Vi forsøger at give historien en mere hensigtsmæssig retning, og vi konstaterede, hvem der støttede dette forslag, og hvem der var imod det. Vigtigst af alt er vi ikke folk med den flade jords opfattelse. Vi har en anden tankegang, som vedrører det faktiske fysiske univers af ideer, og ikke meninger baseret på sansning. Det er derfor, vi ikke kan blive "nudget" – med Cass Sunsteins udtryk – til at tro på det, der er den tilladte fortælling.

Jeg sagde i begyndelsen, at vi befinder os i den værste krise i historien som følge af forkerte politik, og den kan derfor korrigeres. Se, LaRouche forudsagde i 1971, og det er sandsynligvis den vigtigste forudsigelse nogensinde i historien, at da Nixon indførte de flydende valutakurser og fjernede dollaren fra guldstandard, ville det føre til en ny depression, fascisme og en ny verdenskrig, hvis landene ville fortsætte med denne valutapolitik. Eller, vi ville være nødt til at få et helt nyt økonomisk system. Det var for 51 år siden. LaRouche har i mellemtiden lavet ni store prognoser og mange, mange flere ved hvert enkelt forgreningspunkt.

Da Den trilaterale Kommission introducerede den "kontrollerede opløsning af verdensøkonomien", og forfatterne til forslaget blev alle medlemmer af Carter-administrationen, var dette den

onde idé om aldrig at tillade fremkomsten af merkantilistiske økonomier i udviklingssektoren. Aldrig tillade "et andet Japan" på den sydlige halvkugle, hvilket betyder, at Japan efter at have været uudviklet i mange århundreder, pludselig gennemførte en industriel revolution på få år under Meiji-restaureringen, som naturligvis kunne kopieres af alle udviklingslande. Det skulle være forbudt. Det blev efterfulgt af Volckers højrentepolitik, en brutal nedskæringspolitik, Reaganomics, Thatcherisme, fusioner og opkøb, outsourcing til billige arbejdsmarkeder, just-in-time-produktion, aktionærværdiskabelse, børsnøtning af mellemstore virksomheder, markedsderegulering, derivatspekulation, kvantitativ lempelse, negative renter osv.

På hvert niveau lavede LaRouche ikke blot en strålende analyse, men præsenterede også politiske initiativer [Fig. 4]. Han foreslog IDB i 1975, som var ideen om at erstatte IMF med en udviklingsbank, der ville gøre det muligt at foretage en massiv udbygning af udviklingssektoren. Han foreslog sammen med og for den mexicanske præsident José López Portillo Operation Juárez i 1982. Han foreslog det Strategiske Forsvarsinitiativ, som blev gennemført af præsident Reagan den 23. marts 1983. Vi udviklede i al den tid programmer for Afrika, Latinamerika, Eurasien, Mellemøsten og USA. LaRouche arbejdede altid ud fra den idé, at for at undgå at styrte ned i en langvarig mørk tidsalder måtte man få institutionerne til at forkaste og omstøde pengepolitikens forkerte forudsætninger.

Det drejer sig her om en grundlæggende forskel i tankemåden. Hvis man ser på den lange bue i den universelle historie, har menneskeheden gjort enorme fremskridt. Fra jæger- og samlersamfundet, hvor befolkningen ikke oversteg 10 millioner mennesker på planeten, har der alene i løbet af de sidste 10.000 år været en enorm befolkningstilvækst til omkring 8 milliarder mennesker i dag. Vi ser i denne historie et tilbagevendende fænomen: De egentlige spring fremad skete

gennem renæssanceperioder. Jeg kan f.eks. nævne de klassiske grækere, Abbasid-dynastiet, Song-dynastiet i Kina, Den italienske Renæssance, den tyske klassiske periode; alle disse er høje faser i historien, og de blev altid katalyseret af et relativt lille antal personer, som bidrog med originale opdagelser som følge af passende hypoteser inden for videnskab og kunst, hvilket førte til nye erkendelsesmæssige niveauer vedrørende gyldige principper i det fysiske univers. Hidtil er disse opsving hver gang efterfølgende blevet afbrudt af fremskridtets fjender, som var i stand til at få samfundet fra de ledende lag og ned til det godtroende flertal af befolkningen til at antage synspunkter, der ignorerede de netop opdagede ideers rige, og erstattede dem med ideologier, der passede til disse fjenders – dvs. det herskende oligarkis – særinteresser.

Hemmeligheden bag hvorfor LaRouche har været den mest succesfulde prognosemager mht. økonomiske og sociale tendenser, mens alle hans kritikere har været lutter fiaskoer, ligger i det faktum, at han i løbet af sit liv erhvervede sig et uovertruffet kendskab til de ideer, som i løbet af årtusinder førte til kvalitative fremskridt i menneskehedens historie, i modsætning til de ideer, der ville folde universet ned fra det, som Gauss senere ville kalde det komplekse område, til en reduktionistisk, euklidisk opfattelse af objekter og begivenheder. Platon beskriver denne forskel i huleparadokset: Hvor ideernes virkelige verden eksisterer uden for hulen, mens de mennesker, der er afhængige af deres biologiske sanse- og opfattelsesapparat, kun opfatter virkeligheden som skygger, som sås de på væggene i en hule, svagt oplyst af et bål. Et afgørende eksempel på denne forskel fremhæves af de paradokser i geometrien, som ikke tillader reduktionistiske løsninger, såsom konstruktionen af de fem platoniske legemer og fordoblingen af linjen, kvadratet og terningen. Det er disse paradokser, der udgjorde grundlaget for en hel klasse af tænkere, som tænkte og efterfølgende gjorde opdagelser inden for det komplekse område og den

platoniske tradition: Brunelleschi, Nicolaus af Cusa, Pacioli, Leonardo da Vinci, Kepler, Gilbert, Fermat, Huyghens, Leibniz, Bernoulli, Kästner, Gauss, Lazare Carnot, Dirichlet og Riemann. Og naturligvis Einstein og Vernadsky. Alle fremskridt i menneskehedens historie er kommet fra denne tradition, som LaRouche har påvist i talrige afhandlinger.

Tværtimod har den reduktionistiske traditions ideologer absolut intet bidraget med, men derimod gjort meget for at tilsløre indsigten i virkelig viden, såsom den aristoteliske tradition fra Descartes, Newton – husk hans berømte “hypotheses non fingo”, man behøver ikke hypoteser, eller man antager ikke hypoteser – Boyle, Euler, Lagrange, Laplace, Cauchy, Clausius, Grassmann, Helmholtz, Maxwell, Lindeman, Felix Klein, Bertrand Russell og deres elever.

Det samme gælder i bund og grund for ideer i kunsten, hvor man har den grundlæggende, aksiomatiske forskel mellem den klassiske kunst, der sigter mod at højne publikums skabende kraft, og de former for kunst, der dvæler ved at banalisere eller, endnu værre, brutalisere sanserne – oligarkiets foretrukne metode til kontrol af befolkningen. I denne henseende er der ingen forskel mellem Romerriget, der gjorde publikum i amfiteatret medskyldige i drabet på gladiatoren, hvor publikum skulle sætte tommelfingeren op eller ned for at afgøre, om gladiatoren skulle dø eller leve, og den voldskult, som fremstilles i underholdningsindustrien i dag. LaRouche havde en dybtgående viden om de forskellige aksiomatiske synspunkter i disse modsatte traditioner og gav rigeligt bevis for, at det fysiske univers ikke følger den euklidiske geometris vej, f.eks. forskellen mellem den korteste afstand og Leibniz’ faktiske princip om mindste aktion. [Fig. 5]

På samme måde kan den fysiske økonomi ikke beskrives fyldestgørende ved hjælp af matematiske og statistiske metoder. LaRouche udviklede hele sin økonomiske videnskabelige metode, udtrykkeligt med en polemik mod informationsteorien og Norbert Wieneres og John von Neumanns systemanalyse. Eller,

algoritmer egner sig heller ikke til realøkonomien, men kun med metoderne for en riemannsk rumtid i den generelle relativitetsteori. Det er kun denne tænkning i form af det komplekse område, som kan begrebsliggøre virkningen af en uendelig række af opdagelser af kvalitative nye principper i det fysiske univers, som hver især definerer en helt ny økonomisk platform, hvor det nyopdagede princip omdefinerer den relative produktivitet af hvert enkelt aspekt af den samlede økonomi. Ud fra denne metodologiske tilgang nåede LaRouche frem til det unikke begreb om relativ potentiel befolkningstæthed og det beslægtede begreb om energistrømningstæthed i produktionsprocessen, som begge må øges kontinuerligt pr. kvadratkilometer og pr. indbygger på grund af ressourcernes relativt begrænsede karakter på hvert udviklingsniveau. På hvert niveau er der en tendens til, at omkostningerne til udvikling af ressourcerne stiger og dermed sænker arbejdsproduktiviteten. Med stagnation af det teknologiske niveau stiger bestræbelserne og omkostningerne ved at opretholde det samme antal mennesker, og den relative potentielle befolkningstæthed falder. Men konklusionen af denne kendsgerning er, som LaRouche konkluderer, præcis det modsatte af, hvad den onde Romklub konkluderede i sin oligarkiske propagandapamflet, Grænser for Vækst, nemlig at man fra nu af har brug for nulvækst og endda negativ vækst.

Dette skrev LaRouche imod [Fig. 6] i sin bog *There Are No Limits to Growth*, hvormed Lyn skrev en af sine vigtigste bøger, og påviste at vedvarende videnskabelige og teknologiske fremskridt er nødvendige, og at man når højere grader af anti-entropi ved kontinuerlig anvendelse af menneskelig kreativitet. Dette svarer til lovene i det virkelige fysiske univers, og det er således forudsætningen for menneskehedens varige overlevelse.

Det relative befolkningspotentiale i det primitive samfund var ca. 0,06-0,1 personer pr. kvadratkilometer, og det samlede potentiale i verden var ikke større end 10 millioner

mennesker. I dag, med 8 milliarder mennesker, er der over to størrelsesordener mere, og med den kommercielle anvendelse af fusionsteknologi inden for rækkevidde og de eksisterende teknologier til at producere stort set ubegrænsede mængder nyt frisk og rent vand kan befolkningspotentialitet fordobles og endda mere end det på meget kort tid og skabe en levestandard for hvert enkelt menneske, der kan sammenlignes med den gennemsnitlige familie, der lever i Schweiz i dag [Fig. 7].

Fra sol- og vindenergi, med en meget lav energigennemstrømningstæthed, over fossile brændstoffer til kerneenergi, er denne måling steget fra 0,2 kilowatt pr. kvadratmil til 70.000 kilowatt pr. kvadratmil, og har potentiale til at stige til 10¹⁵ kw/kvm med anden generation af fusionskraft. I lyset af denne realitet betyder udfasningen af kerneenergi i Tyskland og EU's politik for den grønne omstilling, Green Deal, ikke kun Tysklands endeligt som industristat – og det er de grønnes hensigt – men også en reduktion af den relative potentielle befolkningstæthed i verden, fordi produktionskapaciteten i verdens fjerdestørste økonomi, Tyskland, vil blive trukket fra, og dette vil absolut føre til en stigning i hungersnød, epidemier og social uro. Dette er også hensigten hos det malthusianske oligarki.

LaRouche kendte alle de væsentlige repræsentanter for de to modsatrettede synspunkter, og han gjorde det fuldstændig indlysende for enhver, der ønskede at vide hvorfor elimineringen af kreativitet og genialitetens potentiale var så absolut afgørende for den oligarkiske klasse, for hvem den onde Malthus kun var en betalt skribent. Så det var klart, at fællesnævneren for det britiske Ostindiske Kompagnis udsigter, Den trilaterale Kommissions kontrollerede opløsning af verdensøkonomien, Hans Joachim Schellnhuber Store Transformation og World Economic Forums Store Nulstilling er den samme reduktionistiske, empiriske, malthusianske ideologi.

Da Kina erkendte sin fejl, at antagelsen om planetens begrænsede ressourcer var forkert, ændrede de et-barns-

politikken, fordi de erkendte, at hvert ekstra barn ville bidrage med potentialet for nye kreative opdagelser, og de understregede efterfølgende det fortsatte behov for innovation i økonomien. Således skabte den kinesiske økonomi et mirakel, som ikke led under økonomiske cyklusser, fordi den fortsatte stigning i produktiviteten eliminerede årsagerne hertil.

Så Kinas fremgang er resultatet af en korrekt økonomisk politik, som er et ekko af LaRouches teori, og USA og Europa er ved at bryde sammen, fordi de foretrækker Malthus frem for LaRouche. Krisen i Vesten er helt og holdent selvforskyldt og ikke et resultat af Ruslands eller Kinas ondsindede politik.

BRICS-landene, SCO, som afholder deres store topmøde den 15. og 16. september – om få dage – i den gamle silkevejsby Samarkand i Usbekistan, mange organisationer i det Globale Syd, som arbejder på en ny økonomisk verdensorden, der genopliver traditionen fra Den alliancefri Bevægelse – alle disse organisationer har til formål at gøre en ende på kolonialismen, overvinde fattigdom og underudvikling. Bælte- og Vej-Initiativet, det Globale Udviklingsinitiativ og det Globale Sikkerhedsinitiativ, som Kina har foreslået, er alle ideer, som skal overvinde de geopolitiske konfrontationer og skabe en platform for en fælles fremtid for menneskeheden.

I stedet for at forsøge at dæmme op for denne udvikling, bør USA og Europa genoverveje årsagerne til, at vi befinder os i det nuværende rod, og vi bør gå sammen med disse lande om et nyt paradigme for internationale forbindelser baseret på de 5 principper for fredelig sameksistens og FN-pagten. Vi bevæger os ikke kun ind i et varmt efterår og en varm vinter, men efter al sandsynlighed i retning af hele systemets sammenbrud. Derfor har Schiller Institutet fremlagt behovet for et nyt paradigme, en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, på bordet.

Så med Friedrich Schiller kan vi sige: "Mennesket er større end sin skæbne", forudsat at vi følger López Portillos råd og

“lytter til Lyndon LaRouches vise ord. Mange tak

Rapport fra panel 2: “Forsvar retten til at diskutere!

Tal imod sortlister og undertrykkelse af søgen efter sandheden

Den 10. september 2022 (EIRNS) – Med Schiller Instituttets talsmand, Harley Schlanger, der selv står på den onde ukrainske Myrotvorets-mordliste, som ordstyrer, var panel 2 på Schiller Instituttets konference i dag helliget afsløringen af, hvordan Ukraines Nationale Sikkerheds- og Forsvarsråd og dets datterselskab Center for Countering Disinformation (CCD) samt det berygtede Myrotvorets Center-websted, med massiv finansiering og støtte fra USA, EU og NATO, benyttes til at lukke munden på og endda myrde dem, som udtrykker synspunkter i uoverensstemmelse med den vestlige “fortælling” om krigen i Ukraine. Den 14. juli 2022 blev der ved et rundbordsarrangement i Kiev, som CCD var vært for med repræsentanter fra USA’s udenrigsministerium, NATO og forskellige militært tilknyttede NGO’er, afsløret en “sortliste”, hvor 71 prominente personer blev udpeget som “russiske propagandister” og “informationsterrorister”, der er skyldige i krigsforbrydelser, for den forkastelige forbrydelse ... at udtrykke ytringsfrihed. De første 31 personer på listen er medlemmer af eller venner af Schiller Instituttet, som har talt på Schiller Instituttets konferencer, der fremmer fred gennem dialog og økonomisk udvikling. Tæt knyttet til CCD er

Myrotvorets Center, der drives af ukrainske nazister, og som vedligeholder en online-database, hvis indhold udelukkende kan karakteriseres som en drabsliste, med personlige oplysninger om tusindvis af mennesker, herunder journalister, børn, berømtheder, politikere og andre. Helga Zepp-LaRouche selv, formand for Schiller Instituttet, er opført på denne drabsliste. Adskillige personer på listen er blevet brutalt myrdet, og deres Myrotvorets-profilbillede er efterfølgende blevet opdateret med en stor rød skråstreg på tværs over deres portræt, hvor der er påført "likvideret".

Schlanger indledte panelet med at anføre, at sandheden ofte er det første offer i krig. Længe før Ruslands særlige militære operation, havde den russiske regering søgt sikkerhedsgarantier fra Vesten. Disse bestræbelser blev saboteret af NATO. Da den militære operation blev indledt, hvor Vesten bevæbnede og finansierede Ukraine, erklærede den amerikanske forsvarsminister, Austin, at Vestens hensigt var at udnytte krigen til at svække Rusland. Folk, der var modstandere af krigen, blev sat på Myrotvorets dødsliste. Schlanger beskrev den ekstraordinære pressekonference afholdt af Executive Intelligence Review onsdag den 7. september, hvor Myrotvorets og CCD blev afsløret. Han gjorde det endvidere klart, at Schiller Instituttets hensigt er at lukke Myrotvorets og CCD ned.

Panelets hovedtaler var LaRouches uafhængige kandidat til posten som amerikansk senator fra New York, Diane Sare, som benævnte sin præsentation: "Den bedste af alle mulige verdener". Hun indledte med at beskrive, hvordan de herskende eliter bruger britiske "del og hersk"-metoder til at vende folk, der er udpeget til underkastelse eller udryddelse, mod hinanden. Hun brugte eksemplet med indvandrere, der betegnes som "illegale", en nedsættende betegnelse, som gør dem sårbare over for marginalisering i samfundet. Men de, der accepterer denne retfærdiggørelse af mishandling, vil helt sikkert møde den samme skæbne. Hun påpegede også Bidens nylige tale, hvor

han hævdede, at 74 millioner amerikanere, der stemte på Donald Trump i 2020, skulle være statsfjender. Folk er programmeret til ikke at tale med andre, der har en anden mening om et eller andet "emne". Men kan civilisationen overleve, hvis folk ikke er villige til at undersøge de selvstændige aksiomer i deres tankegang og afgøre, om det de tror er sandt?

Sare gjorde opmærksom på, at det amerikanske folk har forårsaget den nuværende katastrofale politik, der har ført til den nuværende økonomiske elendighed, via egne handlinger. Hun brugte et eksempel fra Lyndon LaRouche, der profetisk advarede om det økonomiske sammenbrud og truslen om fascisme, men samtidig foreslog løsninger, der kunne afhjælpe krisen. Den "anglo-hollandske liberale klike", der så LaRouche som en trussel mod deres magt på grund af hans ideer, forsøgte at dræbe ham, nedlagde hans publikationer med hundredtusindvis af abonnenter og gennemførte en massiv smædekampagne for at bagvaske ham og til sidst anbringe ham i fængsel. Flertallet af amerikanerne accepterede løgnene og tillod som følge heraf, at deres egne tanker blev fængslet.

De voksende rædsler i form af krig, massesult og hyperinflation, der truer milliarder af menneskers liv, er et direkte resultat af, at folk tilslutter sig den politik, som vores såkaldte regering fører. Men i dag samarbejder Ruslands præsident Putin og Kinas præsident Xi om at skabe en ny økonomisk orden baseret på menneskelig værdighed, udvikling og videnskabelige fremskridt. Denne nye orden vil ikke blive besejret af sanktioner, da den repræsenterer mindst 40 % af verdens befolkning. Eftersom USA blot repræsenterer 4 % af verdens befolkning, isoleres USA yderligere, i takt med at USA forsøger at begrænse denne nye økonomiske orden. Formålet med sortlisten er at lukke munden på folk gennem frygt, ved at stemple dem der repræsenterer sandheden, som "informationsterrorister" eller "politiske ekstremister" eller "oprørere". Grunden til at de russiske soldater har så høj moral, og at de unge mennesker i Irak og Yemen er så

optimistiske, er, at de har håb om en bedre fremtid. Grunden til at amerikanerne er så pessimistiske er, at vi befinder os på den forkerte side af historien og har forladt de principper, som engang inspirerede hele verden. Sare udtrykte, at hendes største frygt ikke er, at de "sadistiske folkemorderiske perverse" vil få succes med deres planer om globalt diktatur, for det vil de ikke opnå, men at når deres system bryder sammen, mon vi så vil være fornuftige nok til at samarbejde med Rusland og Kina, eller vil vi overgå til en ny mørk tidsalder, som civilisationen aldrig vil komme sig over igen? Derfor må censuren bringes til ophør, og i 100-året for hans fødsel skal LaRouches navn renses.

Den næste taler var Gretchen Small fra Executive Intelligence Review, en af lederne af en særlig undersøgelsesgruppe, der for nylig har udarbejdet to afgørende rapporter: "Kievs 'Info Terrorist'-liste: 'Global NATO' udsteder anslag mod fredsforkæmpere" og "Ukraines database over dødslistes: myrotvoretts.center". Hendes præsentation var primært en synopsis af de to rapporter, som varmt kan anbefales. Der blev dog gjort opmærksom på en meget vigtig pointe, nemlig at CCD, der blev dannet i april 2021, længe før den russiske "særlige militære operation", er en stedfortræder, som USA, EU og NATO bruger til at udpege folk internationalt betragtet som "informationsterrorister", der vover at afvige fra den vestlige "fortælling". Hvis folk, der fører en dialog om fred, bliver udpeget som "informationsterrorister", som i Schiller Instituttets tilfælde, overgår dette langt mere end George Orwells roman 1984.

Derefter talte oberst Richard H. Black (pensioneret). Hans indlæg var "Forbud mod ulovlige forsøg på at bringe amerikanske borgere til tavshed". Oberst Black udtrykte sin forargelse over, at bevillinger fra den amerikanske kongres anvendes til at finansiere en udenlandsk enhed, Ukraines CCD, til at undertrykke ytringsfriheden her i USA. Han gennemgik, hvorledes det lykkedes den amerikanske befolknings forargelse

og modreaktion at få Homeland Securitys Disinformation Governance Board, som skulle ledes af den klovneagtige og narcissistiske Nina Jankowicz, lukket midlertidigt ned. Det indlysende formål med dette navn var politisk censur. Men Biden-administrationen overførte med støtte fra Kongressen blot denne funktion til Ukraine. CCD er blevet brugt til at udpege folk her i USA med saglige udenlandske synspunkter, som f.eks. senator Rand Paul og tidligere kongresmedlem Tulsi Gabbard, som "informationsterrorister". Oberst Black mener, at CCD foretager henvisninger til Myrotvoret's Center, som derefter målretter disse henvisninger til mord, idet han nævner eksemplet med Darya Dugina, som blev sprængt i luften i Moskva af en bombe, der blev placeret under hendes bil den 20. august. Han gav også udtryk for, at han på baggrund af en artikel i Rio Times mener, at den mand, der forsøgte at myrde Argentinas vicepræsident Cristina Fernández de Kirchner, Fernando Sabag Montiel, kan have forbindelser til den nazistiske Azov-bataljon i Ukraine. Black afsluttede med at forlange, at det skal forbydes Kongressen at misbruge bevillinger til at censurere amerikanere.

Dr. George Koo, formand for Burlingame Foundation, stillede spørgsmålet: "Hvorfor er mit navn på en sortliste?" Han erklærede, at han aldrig offentligt har udtalt sig om, at konflikten i Ukraine er en stedfortræderkrig mod Rusland, eller om de ukrainske nazistiske formationer. Hans konklusion var, at hans præsentationer på Schiller Instituttets konferencer, hvor han anbefalede en afslutning på krigen gennem diplomati, må have været den udløsende faktor for hans optagelse på listen. Selv om han på en måde udtrykte ære over at være på CCD-listen for sine synspunkter om støtte til en afslutning på krigen, er han også forarget over, at amerikanske skatteyderes penge bruges i et forsøg på at lukke munden på ham.

Jim Jatras, tidligere rådgiver for det republikanske senatslederskab, talte om emnet "Schiller Instituttet":

Lighting Rod To Meet Perilous Times". Han indledte med at sige, at vi i sandhed befinder os i en farlig tid, eftersom Biden-administrationen sammen med den republikanske ledelse presser på for at få en global krig, og fordi Biden i sin tale på Labor Day stemplede omkring halvdelen af det amerikanske folk som fascister og ekstremister. USA's støtte til CCD i Ukraine udsætter amerikanere for voldshandlinger. Jatras mener, at vores efterretningstjenester er medskyldige i støtten til CCD, og at Kongressen må stoppe dette. Han udtrykte sin taknemmelighed over for Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet for at være flagskibet og lynaflederen, der kæmper for at få dette til at blive en realitet.

David Pyne, vicedirektør for Nationale Operationer for EMP Task Force on National and Homeland Security, betitlede sin præsentation: "Hvordan er det at fremme en realistisk fredsplan en krigsforbrydelse?" Han indledte med at angribe præsident Biden for hans "tirade i den bedste sendetid" mod 74 millioner amerikanere, hvor han betegner dem som ekstremister og fascister. Han stillede også spørgsmålet: "Hvorfor forsøger man at lukke munden på folk, der er imod krig?" Pyne fortalte, hvordan han i god tid på forhånd advarede om, at Rusland ville invadere, hvis Ukraine undlod at erklære neutralitet. Efter den militære operation offentliggjorde han en fredsplan, for hvilken han blev tilsvinet af ukrainerne som en betalt propagandist for Rusland og efterfølgende sat på CCD's sortliste. Han modtog en syndflod af hadefulde e-mails fyldt med skældsord for den "forbrydelse", at han ønskede at afslutte krigen gennem diplomati, så genopbygningen af landet kunne påbegyndes. Han mener, at Biden-regeringens politik med at forsyne Ukraine med langtrækkende våben driver os mod en atomkrig.

Igor Lopatonok, filminstruktør ("Ukraine on Fire" og "Revealing Ukraine") og nær ven af Oliver Stone, navngav sin præsentation: "Shut Down the Nazi Kill List, It Is Not Just in Ukraine" (Luk nazisternes dødsliste, den findes ikke kun i

Ukraine). Lopatonok indledte med at diskutere Maidan-kuppet i 2014 og dets efterspil. Myrotvorets Center blev oprettet efter kuppet sammen med tre tv-stationer finansieret af George Soros, den hollandske ambassade og andre vestlige kilder for at formidle en pro-vestlig fortælling. Nazistiske formationer blev også integreret i de ukrainske væbnede styrker, og der blev iværksat militære operationer mod Donbas-regionen, hvor flertallet af befolkningen var imod kuppet. Myrotvorets blev i første omgang brugt til at ramme folk i Donbas, derefter alle i Ukraine, hvis de var imod det nazistiske regime, og derefter hele det internationale samfund. Der er 5.000 udenlandske journalister på Myrotvorets' dødsliste, hvoraf mange er blevet dræbt. Da Biden kom til magten, eskalerede situationen. Lopatonok har selv været på drabslisten siden 2019, og han er overbevist om, at vi må lukke den nu, ellers vil den føre til en drabsliste her i USA. Vi må kalde Myrotvorets for det som det er – nazistisk.

Bradley Blankenship, en journalist, der har skrevet for RT, Xinhua, CGTN og andre nyhedsbureauer, mener, at han er den yngste person på CCD's sortliste. Han voksede op i det nordlige Kentucky, som var centrum for opium-epidemien. Tidligere i sin karriere har han rapporteret om krigen i Syrien og er blevet angrebet som betalt agent for Hizbollah, og han har rapporteret om Ecuador, hvor han blev udpeget af Moreno-regeringen som mål for at afsløre menneskerettighedskrænkelser. I øjeblikket er han mål for angreb fra regeringen i Tjekkiet, hvor han nu bor, fordi han kritiserede nedrivningen af statuen af en sovjetisk general, der hjalp med at befri Tjekkosllovakiet fra den nazistiske besættelse. I Tjekkiet kan en person blive sendt i fængsel for at give udtryk for pro-russiske synspunkter. Blankenship mener, at han blev opført på CCD-listen, fordi han anførte, at de vestlige sanktioner mod Rusland ikke virker, at Ukraine er et arnested for højreekstremisme, og at Ukraine bør forhandle om en fredsaftale. Han gjorde opmærksom på, at han aldrig har støttet Ruslands invasion af Ukraine og mener, at invasionen

er en overtrædelse af folkeretten. Da han ved, at CCD støttes af USA, har han svært ved at føle nogen form for fædrelandskærlighed over for sit land.

Den efterfølgende præsentation var af Eva Bartlett, en canadisk journalist, som har dækket krigen i Gaza, Syrien og Donbas. Hun er på Myrotvorets dødsliste og mener, at hun blev sat der på grund af en artikel, hun skrev for MintPress News, som beskrev de ukrainske væbnede styrkers beskydning af civile mål i Donbas. Ikke alene fortsætter denne beskydning, men Donetsk-regionen blev for nylig bombarderet med tusindvis af "petalminer", som er små eksplosive anordninger, der ligner børnelegetøj. Eftersom Ukraine har underskrevet traktaten om forbud mod disse typer ammunition, udgør deres anvendelse af petalminer en krigsforbrydelse. Indtil nu er 60 civile blevet lemlæstet af disse sprængstoffer. Hun erklærede, at Canada er inficeret med pro-nazistiske ukrainere, hvilket gør hende bange for, at hvis hun skulle vende tilbage til sit hjemland (hun har ikke været der siden 2020), ville regeringen ikke gøre noget for at beskytte hende. Denne frygt forstærkes af det faktum, at det regeringskontrollerede Canadian Broadcasting Corporation kørte en kampagne, hvor hun blev stemplet som russisk propagandist. Meget af den propaganda, der blev fremsat af CBC, ligner den der er indeholdt i hendes profil på Myrotvorets dræberliste. Ifølge Bartlett er der 327 børn på drabslisten. Hun fortalte også, hvordan det hotel, hvor hun boede under sit besøg i Donbas, som normalt bruges af udenlandske journalister, blev beskydt af ukrainerne, mens hun befandt sig i bygningen.

Den sidste taler var Mira Terada, leder af den Moskva-baserede Foundation To Battle Injustice. Hun redegjorde for fondens bestræbelser på at lukke Myrotvorets hjemmeside. Fonden har fremlagt beviser for FN, FN's Sikkerhedsråd, UNICEF og andre agenturer vedrørende Myrotvorets' forbrydelser. Terada talte om det store antal børn på listen, herunder to niårige børn, samt det store antal journalister fra 38 forskellige lande.

Hun mener, at det kun er muligt at vinde kampen for at lukke Myrotvorets ved hjælp af en fælles indsats fra organisationernes side. Fonden er i øjeblikket i færd med at udsende en erklæring til godkendelse af det internationale journalistfællesskab og vil snart stille en online-underskriftsindsamling til rådighed på deres websted.